

KNIHOVNA
SVOBODNÉ ŠKOLY VĚD HERMETICKÝCH
SVAZEK XI.

ספר יצירה

SEFER JECIRA

KNIHA O UTVÁŘENÍ

HEBREJSKÝ TEXT, PŘEKLAD A POKUS O VÝKLAD

NAPSAL

OTAKAR GRIESE

DOKTOR HERMETISMU A ČESTNÝ PROFESOR VYSOKÉ
SVOBODNÉ ŠKOLY UŽITÝCH VĚD LÉKAŘSKÝCH V PAŘÍŽI

V PŘEROVĚ 1921
NÁKLADEM ÚSTŘEDNÍHO NAKLADATELSTVÍ
OKKULTNÍCH DĚL OTAKARA GRIESEHO V PŘEROVĚ (MOR.)

Otakar Griese: *SEFER JECIRA* – kabalistická studie, část první

אבלם

PANU
JUDR. BOHUMILU JANOUŠKOVÍ
V PŘÁTELSKÉ ÚCTĚ A ODDANOSTI
OTAKAR GRIESE

KE VZNIKU, STÁŘÍ A DĚJINÁM KNIHY JECIRA

„... moudře chápej, buď moudrým v rozumu, jimi zkoušej a o nich badej; objasni věc a postav utvařitele na jeho místo.“ *Sefer Jecira, I./IV.*

Jedním z nejstarších základních kamenů kabbalistické literatury jest nesporně hluboce mystické dílo *Sefer Jecira*, (*Kniha o utváření*), připisovaná arcioctci Abrahámovi. Leč o autorství vedou se dodnes tuhé spory a nechybí židovských učenců, kteří autorství Abrahámovi popírají, připisující je věhlasnému rabbi Akiba ben Josefovi, snad jen proto, že je pokládán za autora jednoho spisu o hebrejských písmenech, o nichž obšírně pojednává i *Sefer Jecira*.

Uvážíme-li však, že rabbi Akiba ben Josef žil v době povstání nepravého mesiáše Bar Kochby za Hadriána římského, jehož vojsky při dobytí Betharu byl jat a popraven (r. 135 po nar. Kr.), tedy v době, kdy židé mluvili i psali aramejsky, je pravdě velmi nepodobné, že by byl napsal knihu *Jecira*, jež je psána čistě hebrejsky a v níž nenalzáme, vyjma nepatrné slovní přídatky pozdější, ani slůvka aramejského. Vznikla tudíž prvá recenze knihy asi v době, kdy psali židé ještě hebrejsky, tedy před panstvím babylonským, za něhož hebrejský jazyk, z Israele pozvolna vytlačován, ustoupil po čase úplně aramejštině, jíž národ židovský v Palestýně mluvil bezmála až do X. století po Kr.

Lazarus Goldschmidt klade vznik knihy *Jecira* do druhého století před Kristem a praví, že kniha pod tímto jménem dochovaná jest onou, o níž zmiňují se knihy talmudské. Goldschmidt, mimochodem řečeno, jest odpůrcem kabbaly, což ukazuje na mnoha místech své knihy *Das Buch der Schöpfung* tak okázale, že; přečteš několik stran, ztratíš nadobro víru v jeho badatelskou objektivnost. Zato jeho kritické rozlišení jednotlivých recenzí, oprava tečekování a přehledné uspořádání textu jsou přednosti, jichž nelze upřít ani největšímu odpůrci.

Kromě několika momentů jazykozpytných, mezi nimiž neznalost samohlásek autora knihy *Jecira* není právě nejslabším dokladem její starobylosti, jest jedna stěžejní skutečnost, z níž možno uzavírat na stáří knihy více než čtyřtisícileté. Ve čtvrtém verši šesté kapitoly textu mluví totiž autor o „*draku ve vesmíru, sedícím jako král na trůně*“. Goldschmidt tomuto verši věrojatně nerozumí, neboť sám ničeho nevysvětluje, uvádí pouze domněnky Donnoľovy, Jehudah ha Leviho, Bar Hebraeovy a Chwolsonovy, z nichž resumuje, že hebrejské slovo TALI dlužno překládati slovy drak nebo had a že je to nejdůležitější souhvězdí. Avšak dr. Erich Bischoff ve svém díle *Die Elemente der Kabbalah* praví, že zmíněný verš napsal teprve později kdosi, jenž neznal astrologie. Obě vysvětlení pokulhávají a zvláště poslední neodpovídá ani zdaleka pravdě.

Je nutno pohroužit se poněkud hlouběji do studia makrokosmických vztahů této symbolické knihy, nutno zpytovat mystiku čísel a trojí smysl hebrejských písmen (jejich *vnější*, exoterní, doslovný smysl, pouhou mrtvou literu; pak smysl *vnitřní*, symbolický, který napovídá, a konečně smysl *skrytý*, esoterní, který zjevuje pravdu v jejím nejvyšším aspektu), abychom porozuměli zdánlivým rozporům a propracovali se k vlastnímu jádru věci.

Autor, asi veliký znalec chaldejské astronomie, míní „*drakem sedícím jako král na trůně*“ astronomický střed vesmíru neboli světový pól, a spojoval-li s tímto nebeským bodem souhvězdí Draka, nalézala se tehda (v době sepsání knihy *Jecira*) jedna z jeho hvězd na tomto místě aneb poblíž něho, čili byla polárkou, t. j. hvězdou stojící nejbližší světovému pólu. Dnes je polárkou α , hvězda druhé velikosti v Malém Vozu. Tento zdánlivý pohyb stálic jest výsledkem skutečného pohybu rovníkových uzlů na ekliptice od východu na západ a rovníkové póly dokonávají tento oběh kolem pólů ekliptiky asi za 26.000 let (platonický rok). Dnešní polárka přibližuje se stále k světovému pólu, až r. 2100, tedy za 182 let bude od něho vzdálena asi půl stupně. Pak bude stále od něho se vzdalovat, až koncem r. 4100 postoupí svoje místo „*krále na trůně*“ hvězdě γ v Cepheu, po té hvězdě α v témž souhvězdí, ještě později hvězdě Deneb v Labuti, až konečně r. 14.000 po Kr. bude polárkou Vega v souhvězdí Lyr.

Pohlédneme-li do dávné minulosti biblických patriarchů, vidíme, že v letech 3500–2000 procházel světový pól souhvězdím Draka a že kolem roku 2700 byl světový pól poblíž jeho jasné hvězdy α . Tehdy byl Drak skutečně „králem na trůně“ neboli středem vesmíru. A mluví-li *Sefer Jecira* o tomto souhvězdí jako o „králi na trůně“, pochází věrojatně z té doby.

A nyní uvažujme, shoduje-li se tento astronomický moment s momentem historickým ohledně arcioce Abraháma jako autora knihy *Jecira*. Jak známo, byl Abrahám současníkem a zároveň protivníkem Kuturlagamara, biblického Chodorlahomora, který pomáhal svému lenníku Rimsinovi proti Chammurabimu, vládci babylonskému. Tento byl ale šestým králem první babylonské dynastie, panovavší v Chaldeji v XXV. století před Kristem. Podle většiny assyrologů panoval Chammurabi (také Chammuragaš zvaný) v letech 2280–2230 př. Kr., tudíž v době, kdy polárkou byla hvězda souhvězdí Draka. Z toho vyplývá, že Abrahám, který žil v Chaldeji a jemuž dostalo se zajisté vysokého zasvěcení a který proslul široko daleko svými vědomostmi astronomickými o znalosti královské magie, mohl zcela dobře vlastní hluboké esoterní poznatky sdělovati ústně svým žákům, kteří pak jeho učení, aby nebylo ztraceno nebo zneužito, ukryli v tajemných symbolech, číslech a hebrejském písmě. A tak esoterní nauka a stvoření byla vyvolenými zasvěcenci ústně předávána s pokolení na pokolení, až několik málo století před Kristem ustálil ji asi neznámý redaktor židovský v knihu, která, byvši hojně opisována a začasť i rozšiřována o více méně cenné dodatky a konečně v pozdějších stoletích i tiskem rozmnožena, dochovala se až naší době.

Někteří kritikové tvrdí, že *Sefer Jecira* je velmi pozdní a k tomu ještě nedokonale kompilací nauk Pythagorových, zabarvenou theologickými spekulacemi egyptských hierofantů; nechybí však ani těch, kteří zase zdůrazňují její veliké stáří a příbuznost s naukami staroindickými, a H. P. Blavacká dokonce tvrdí, že je zlomkem dávně ztracené chaldejské *Knihy čísel*. Je pravda, že řečenému nasvědčuje leccos v této záhadné knize, většinou učenců dosud nepochopené a proto také nedoceněné, avšak toto „leccos“ objeví se nám ve zcela jiném světle, uvědomíme-li sobě podstatu universálního esoterismu.

Esoterism ve všech nábožensko-filosofických systémech je podstatně stejný. Vidění apokalyptická mají svůj protějšek ve visích Danielových a tajná nauka židovská vznikla nesporně z esoterismu egyptského, neboť Mojžíš i jeho předchůdci byli zasvěcenci i kněžími egyptskými. Z téhož pramene napájeli svoje duše Orfeus, Pythagoras i Plato. Esoterism egyptský sahá opět svými kořeny do esoterismu indického, který byl pokračováním tajných nauk kontinentu afrického, dědice vysoké atlantské civilisace račy červené, již dostalo se bezprostředního zasvěcení z nejvyšších oblastí duchovna. Okkultní tradice vzešla tedy v Atlantidě, v zemi račy červené, což kabbalisté velmi přílehně symbolicky naznačují tvrzením, že jejích svatá nauka pochází od Adama, který ve smyslu esoterním značí *červenou zemi*. Vytrysknuvši z vysokých iniciačních středů atlantských císařů-magů, přesunula po ohromných katastrofách tajná nauka svoje těžiště do Afriky, poté do Asie, aby konečně zakotvila v Evropě, přizpůsobená jejímu duchu náboženskému, filosofickému i sociálnímu. Esoterism knihy *Jecira* není než původní tajnou naukou atlantskou o tvůrčích silách a principech metafyzická, přírody nadsmyslné, přizpůsobenou duchu národů semitských. Je to velkolepá geometrie ideí a analogií, soustava rovnic o několika neznámých, k jejich úplnému rozřešení a praktickému užítí na úrovni hmotné je zapotřebí *klíče magické rovnováhy a adeptské způsobilosti*.

O totožnosti universálního esoterismu neboli pravého a jediného dogmatu ve všech svatyních světa velmi krásně zmiňuje se Elifaš Lévi ve druhém svazku svého nesmrtelného díla „*Dogme et rituel de la haute magie*“ v X. kapitole. Píše: „Zasvěcovací symbolism pantaklů, přijatý v celém východě, jest klíčem všech starých i nových mythologií. Neznáme-li hieroglyfické abecedy, zbloudíme v temnotách Védů, Zend-Avesty a Bible. Rodný strom dobra a zla, jediný zdroj čtyř řek, z nichž jedna svažuje zemi zlata, to jest světla, a druhá valí se Ethiopií čili královstvím noci, magnetický had, jenž svedl ženu, a žena, jež svedla muže, zjevující tak zákon přitažlivosti; pak cherub či sfinx stojící u brány svatyně ráje s plamenným mečem strážců symbolu, dále obrození prací a bolestné zrození dítěte, zákon to zasvěcení a zkoušek, rozkol Kaina a Abele, totožný se symbolem zápasu Anteroze a Eroze; archa plynoucí po vodách potopy jako Osiridova truhla, černý havran, jenž se nevrací, a bílá holubice, jež se vrací, toť nové vydání dogmatu protivy a rovnováhy. Všechny tyto nádherné jinotaje kabbalistické *Knihy stvoření*, jež, doslovně vzaty a uznány za skutečné události, zasluhovaly by spíše posměchu a opovržení, jakým ani Voltaire neplýval, rozzáří se zasvěcenci, jenž pak s nadšením a láskou vítá předání pravého dogmatu a všeobecnost zasvěcení, stejného ve všech svatyních světa.“

Tvrdí-li laikové, že *Sefer Jecira* je toliko stručnou příručkou a trestí elementárních poznatků vědeckých a že její nauka o kosmogonii, anatomii, geometrii, o prvcích, čase, planetách a zvířetníkových znameních jest jenom naivní naukou lidstva na nejnižším stupni kulturního vývoje, pak nechť nám vysvětlí, proč dnešní tak vysoce vyspělé lidstvo stojí němě a bezradně před touto prastarou symbolickou hádankou, již zcela dobře rozuměl „nevyspělý“ duch blouznivého semity. Jedno je jisté: *Sefer Jecira* je kabbalistickou knihou po výtce. Na pohled jednoduchá, zdánlivě konfusní a fantastická pro nezasvěcence, je plna velikých tajemství pro toho, kdo vnikl do

závratných hloubek jejího kabbalistického esoterismu a kdo se naučil „moudře chápati, býti moudrým v rozumu, jimi zkoušeti a o nich badati, objasňovati věc a stavěti utvařitele na jeho místo.“ Proto již talmud zmiňuje se na mnoha místech o této knize a mimo jiné praví, že skrývá ona všechna tajemství, zákony a síly, jimiž Bůh stvořil svět, a že v nitru toho, jemuž podaří se vniknouti do jejích hlubokých tajemství, probudí se tvůrčí síly, pomocí nichž bude moci konati divy, podobné oněm ve Starém zákoně.

Sefer Jecira dochoval se nám ve čtyřech zněních, z nichž nejlepší jest ono, vydané po prvé r. 1562 v Mantové redakci *Jakuba ben Naftaliho Gazola*. Toto vydání bylo nejvíce ušetřeno pozdějších textových vsunů, jež vlastní kosmogonické myšlenky jiných recensí tolik zatemnily a namnoze i hlavní text nemálo zkomolily; je to vydání mantovské. – Druhý text, prohlédnutý vynikajícím kabbalistou, *Isakem ben Šelomoh Lorjou* (1534–1572), také nazvaný *textem Lorjovým*, je téměř totožný s textem předchozím a jen tu a tam vyskytují se v něm pozdější kabbalistické dodatky. – Třetí text, neprávem nazvaný *textem Saadjahovým*, jest ještě více znešvařen dodatky; jím zpravidla končíval text mantovský. Uvedené tři texty jsou rozděleny na šest kapitol a liší se od sebe jediné počtem veršů a textovými vsuny. – Nejšpatnějším textem jest text *Saadjah ben Josefa Alfajjumi* (892–942), ředitele talmudské školy v Soře v Babylonii. Je to *pravý Saadjahův text* s komentářem arabsky psaným, jenž vykazuje nejvíce textových vsunů, chyb a odchylek a který na rozdíl od textů předchozích je rozdělen na *osm* kapitol. Toto čtvrté znění knihy *Jecira* přeložil *M. Lambert* do francouzštiny a vydal r. 1891 v Paříži nadepsané *Commentaire sur le Séfer Yesirah, ou livre de la création par le Gaon Saadja de Fayyoun*. I *Papusův* překlad, otištěný v jeho díle *La cabale*, vychází ze Saadjahovy recense, není proto autentický a místy nevystihuje ani smyslu původního textu.

Hned s počátku uvedená Goldschmidtova kniha *Das Buch der Schöpfung* otiskuje všechny čtyři texty, jež lze od sebe rozeznati růzností typů. Poněvadž dílo to co do kritického uspořádání textu, účelných oprav a tečkování zdálo se mi nejlepším ze všech, mně po ruce jsoucích pramenů – zato část vysvětlovací je bohužel zase velmi slabá a ostře zahrocená proti kabbale – užil jsem jeho mantovského textu s některými důležitými kabbalistickými dodatky, společnými všem textům, ke zhotovení štočků, jež otiskuji i s překladem v tomto prvé českém vydání knihy *Jecira*. Původní, pravý text hebrejský je tu vytištěn tučnými typy a český překlad cicerem; pochybná místa jsou v závorkách. Zjevně nepůvodní části textové jsou vytištěny v hebrejském znění menšími typy, v českém překladě pak kursivou a místy i v závorkách; hebrejské vysvětlivky, z nichž otiskuji v českém vydání z technických důvodů jen tu a tam slova, nejsou ani tečkovány ani přeloženy; nejsou ostatně důležitá.

Vlastní pak výklad knihy *Jecira* jsem upravil tak, aby čtenářům, kabbaly a hebrejštiny i neznalým nebo málo znalým, byl co možná snadno srozumitelným úvodem do theoretického i praktického studia kabbaly. Že toto dílko nevyčerpává, a ani nemůže vyčerpati celé látky, je na jevě. Ti, kdož *vědí*, zajisté mi rozumějí, a těm, v jichž nitru teprve touha se rodí, napsané prozatím postačí. Vynasnažil jsem se, seč jsem byl, abych českému čtenářstvu, a to především českým okkultistům, podal práci svědomitou a co nejšíře založenou. V jaké míře se mi to podařilo, nechť posoudí povolání. Vypadne-li posudek pro mne nepříznivě, pak nechť uváží, že jsem svojí práci, která budovala na vytrvalém úsilí a poznatcích mnoha století, nadepsal „pokusem“ o výklad; a každý lidský pokus je v některém směru nedokonalý.

O. G.

TEXT A PŘEKLAD KNIHY JECIRA

ספר יצירה

SEFER JECIRA

KNIHA O UTVÁŘENÍ

KAPITOLA PRVÁ

I.

בְּשָׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת
חֲכָמָה חֶקֶק יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים חַיִּים וְמֶלֶךְ עוֹלָם אֵל
שְׂדֵי חַיִּים וְחַיִּין רֵם וְנֹשֵׂא שׁוֹכֵן עַד
מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ הוּא
בְּרָא אֶת עוֹלָמוֹ בְּשִׁלְשֵׁה סְפָרִים
בְּסֵפֶר וּסְפֵר וּסְפִירָה

Třiceti dvěma skrytými cestami moudrosti značil JAH JAHVE CEBAOTH, Bůh izraelský, Bůh živý a král světa, všemohoucí, milosrdný a milostivý Bůh. Jeť On veliký a vznešený, věčně přebývající na výsostech, svaté jest Jeho jméno, vznešený a svatý jest On. Jest tré číselných principů, jimiž vytvářel svět: Číslo, počtář a počítané.

II.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה וְעֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת יְסוֹד שְׁלֹשׁ אֲמוֹת וְשִׁבְעַת
סְפָרוֹת וְשָׁמַיִם עֲשָׂרָה פְּשׁוּטוֹת

Deset dokonalých čísel a dvacet dvě základní písmena; tři matky, sedm dvojitých a dvanáct jednoduchých.

III.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה כְּמִסְפָּר
עֶשֶׂר אֲצָבָעוֹת חֲמִשׁ כְּנֶגֶד חֲמִשׁ וּבְרִית
יְחִיד מְכוֹנֶנֶת בְּאֲמָצֵעַ בְּמִלַת הַלְשׁוֹן
(כְּפָה) וּבְמִלַת הַמְעוֹר

Deset dokonalých čísel, souvztažných s desíti prsty, pět proti pěti, a jediné znaménko spojení uprostřed: Slovo na jazyku a obřízka na pyji.

IV.

עֶשֶׂר כְּפִירוֹת בְּלִמָּה עֶשֶׂר וְלֹא
תִּשְׁעֵי עֶשֶׂר וְלֹא אֶחָת עֶשְׂרֵה הֵבֵן
בְּחֻכְמָה וְחֻכְמָה בְּבִינָה בְּחֹן בְּהֵם
וְחֻקּוֹר מֵהֵם דַּע וְחֹשֶׁב וְצוֹר וְהַעֲמִיד
דְּבַר עַל-פִּירוֹרוֹ וְהוֹשֵׁב יוֹצֵר עַל-
מְבוֹנוֹ כִּי הוּא יוֹצֵר וְבוֹרֵא לְבָדוֹ וְאֵין וְיִלְתוּ
וּמְדַתוֹ עֶשֶׂר וְאֵין לָהֶם סֵף

Deset dokonalých čísel, deset a nikoli devět, deset a nikoli jedenáct; moudře chápej, buď moudrým v rozumu, jimi zkoušej a o nich badej, věz, počítej a znač; objasni věc a postav utvařitele na jeho místo, neboť On jest jediným tvůrcem a výtvarcem, a není jiného mimo Něj; máť On deset neobmezených přívlastků.

V.

עֶשֶׂר כְּפִירוֹת בְּלִמָּה. מִדָּתוֹ
עֶשֶׂר שְׂאֵין לָהֶן סוֹף עוֹמֵק רֵאשִׁית
וְעוֹמֵק אַחֲרֵית עוֹמֵק טוֹב וְעוֹמֵק רַע
עוֹמֵק הוֹם וְעוֹמֵק תַּחַת עוֹמֵק מוֹרַח
וְעוֹמֵק מַעַרְב עוֹמֵק צָפוֹן וְעוֹמֵק
הַרְוֹם וְאֶרֶץ יְהוּדָה אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן
מוֹשֵׁל בְּכָל־מַמְלַכּוֹת שׁוֹעֵר עֲדֵי עַד

Deset dokonalých čísel. Jich měrou jest desítka, jsou však neobmezená. Jest rozměr počátku a rozměr konce, rozměr dobra a rozměr zla, rozměr výšky a rozměr hloubky, rozměr východu a rozměr západu, rozměr severu a rozměr jihu, a jeden jediný Pán, Bůh, věrný král panuje nade vším ve svém svatém přibytku ve věčnosti.

VI.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִמָּה צְפִיתָן
 כְּמֵרְאָה הַבּוֹק וְתִכְלִיתָן אֵין לָהֶן קֵץ
 וְדִבְרוּ בָהֶן בְּרָצוֹא וְשׁוּב וּלְמֵאמְרוֹ
 כְּסוּפָה יִרְדְּפוּ וּלְפָנֵי כִסֵּא הַם
 מִשְׁתַּחֲוִים

Deset dokonalých čísel. Podobají se zjevu blesku a nekonečným jest jejich cíl. Jeho slovo v nich koluje a na Jeho rozkaz letí jako vichřice, sklánějíce se před Jeho trůnem.

VII.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִמָּה נְעוּץ
 סוּפֵן בְּתַחֲלָתָן וְתַחֲלָתָן בְּסוּפֵן
 כְּשִׁלְהֶבֶת קְשׁוּרָה בְּנַחֲלַת דַּע וּמִשׁוּב
 וְצוּר שְׂאֵרֹן יְחִיד וְהַיּוֹצֵר אֶחָד וְאֵין
 שֵׁנִי לוֹ וּלְפָנֵי אֶחָד מֶה אַתָּה סוֹפֵר

Deset dokonalých čísel. Jejich konec tkví v jejich počátku a počátek v jejich konci jako plamen lpí na uhlí. *Věz, počítej a znač*, jediný jest Pán a jedený jest tvůrce a není druhého, Co počítáš před jedničkou?

VIII.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִמָּה יְבֵלוּם
 פִּיךָ מִלְּדַבֵּר וּלְבָבְךָ מִלְּהִרְחֹק וְאֵם
 רִץ פִּיךָ לְדַבֵּר וּלְבָבְךָ לְתַחֲבֹר שׁוּב
 לְמִקּוֹם שִׁלְפָךָ נֹאמֵר זְבַחֲיוֹרָה
 רָצוֹא וְשׁוּב וְעַל דְּבַר זֶה נִבְרְתָה
 בְּרִית

Deset dokonalých čísel. Krot' svá ústa, aby nemluvila, a své srdce, aby nehlobalo, a chystají-li se *tvá ústa mluvíti a tvé srdce hloubati*, vrať se opět k místu, neboť se praví: *A zvířata pobíhají sem i tam a proto byla učiněna dohoda.*

IX.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה אַחַת רוּחַ
 אֱלֹהִים חַיִּים נִכּוֹן בְּכֹחוֹ מֵאֵז בְּרוּךְ
 יִמְבֹרֵךְ שְׁמוֹ שֶׁל הוּא הַעוֹלָמִים הַמֵּיד
 לְעוֹלָם עַד קוֹל וְרִיחַ וְדְבִיר וְדְבִיר הוּא
 רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ לְרֵאשִׁיתוֹ אֵן הַחֵלָה לְאַחֲרֵיתוֹ
 אֵן סְגֻלָּת

Deset dokonalých čísel. Za prvé: Duch živého Boha; *připraven jest Jeho trůn odjakživa, požehnáno a pochváleno* budiž Jeho jméno, *Jenž tu po všechny věky žije, věčně a ustavičně; hlas, duch a slovo, toť duch Svatého, Jehož původ nemá začátku a Jehož konec je v bezmeznu.*

X.

שְׁתַּיִם רוּחַ מְרוּחַ חֶקֶק וְהֶצֶב
 בָּה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת יִסוּד
 שְׁלֹשׁ אַמּוֹת וְשֶׁבַע כְּפוּלוֹת וּשְׁתַּיִם
 עֲשָׂרָה פְּשׁוּטוֹת

Za druhé: Duch z ducha; značil a vytesal dvacet dvě základní písmena: Tři matky, sedm dvojitých a dvanáct jednoduchých.

XI.

שְׁלֹשׁ מַיִם מְרוּחַ חֶקֶק וְהֶצֶב בָּהֶם
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת מִ תְּהוֹ וְכֵהוּ רֶפֶשׁ
 וְטִישׁ חֶקֶקוֹן כְּמִין עֲרוּגָה חֶצְבֵן
 כְּמִין חוּמָה סִבְבֵן כְּמִין מַעֲזִיבָה

Za třetí: Voda z ducha; značil a vytesal *dvacet dvě písmena, poušť, prázdno, bahno a hlínu; utvořil je jako líchu, postavil jako zeď a pokryl jako stavení.*

XII.

אַרְבַּע אֵשׁ מִמַּיִם חֶקֶק וְהֶצֶב בָּה
 כְּפֵא הַכְּבוֹד שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיִּוֹת
 הַקּוֹדֵשׁ וּמַלְאכֵי הַשָּׁרֵת

Za čtvrté: Oheň z vody; značil a vytesal z toho trůn, Ofanim a Serafim, posvátná zvířata a služební anděly.

XIII.

חַמֵּשׁ הַתָּם רוּם וּפְנֵה לְמַעְלָה
וַחֲתָמוּ ביהו"ו שֵׁשׁ הַתָּם תַּחַת וּפְנֵה
לְמַטָּה וַחֲתָמוּ ביהו"ה שֶׁבַע הַתָּם
מִזְרַח וּפְנֵה לְפָנָיו וַחֲתָמוּ ביהו"י
שְׁמֹנֶה הַתָּם מִמְּרָב וּפְנֵה לְאַחֲרָיו
וַחֲתָמוּ ביהו"י תִּשְׁעַת הַתָּם דְּרוֹם
וּפְנֵה לְיְמִינוֹ וַחֲתָמוּ ביהו"ה עֶשֶׂר
הַתָּם צָפוֹן וּפְנֵה לְשִׁמְאֵלוֹ וַחֲתָמוּ
ביהו"י

Za páté: Vzhlednuv nahoru, zapečetil výšku (písmeny) J, H, V.

Za šesté: Shlédnuv dolů, zapečetil hloubku J, V, H.

Za sedmé: Obrátiv se dopředu, zapečetil východ H, J, V.

Za osmé: Obrátiv se dozadu, zapečetil západ H, V, J.

Za deváté: Obrátiv se napravo, zapečetil jih V, J, H.

Za desáté: Obrátiv se nalevo, zapečetil sever V, H, J.

XIV.

אֵלֹהֵי עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה אַחַת
רוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים שְׁמַיִם רוּחַ מְרוּחַ
שֶׁלֶשׁ מַיִם מְרוּחַ אַרְבַּע אֵשׁ מִמַּיִם
רוּם (מעלה) תַּחַת מִזְרַח וּמְרָב
צָפוֹן וְדְרוֹם

Tot' deset dokonalých čísel: Za první, duch živého Boha; za druhé, duch z ducha; za třetí, voda ze vzduchu; za čtvrté, oheň z vody. Výška (*nahoře*), hloubka, východ, západ, sever, jih.

KAPITOLA DRUHÁ

I.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת יְסוֹד
שֶׁלֶשׁ אֲמוֹת וּשְׁבַע כְּפוּלוֹת וּשְׁתַּיִם
עֲשָׂרִים פְּשׁוּטוֹת שֶׁלֶשׁ אֲמוֹת אֲמֵשׁ יְסוֹד
כִּף זְכוּת נֶכֶף הַזְּכוּת וְלִשׁוֹן חֵק מְכַרְנֵעַ בִּינְטוֹם

Dvacet dvě základní písmena: Tři matky, sedm dvojitých a dvanáct jednoduchých. *Tři matky: A, M, Š, jichž základem jest miska nevinu a miska viny, a jazýček jako kolísavý řád mezi jimi.*

II.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת חֲקֻקוֹת
 חֲצֻבּוֹת צֶדֶק שֶׁקָּלָן וְהַמִּירָן אַחַח עִם בָּלָן
 וְצָר בָּהֶן אֵחַ כָּל־הַיְצוֹר וְאֵחַ
 כָּל־הַעֲתִיד לַצּוֹר

Dvacet dvě základní písmena; On je značil, vytesal, spojil, zvažil a *navzájem* zaměnil; jimi utvořil veškeré stvoření a vše, co utvořeno býti mělo.

III.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת יְסוֹד
 (וְשֵׁשׁ אֲמוּנָה שֶׁבַע כְּפֹלֹת שְׁמַיִם עֲשָׂרָה פְּשׁוּטוֹת)
 חֲקִיקוֹת בְּקוֹל הַצּוֹבֹת בְּרוּחַ
 קְבוּעוֹת בְּפֶה בְּהַמְשָׁרָה מְקוּמוֹת
 אוֹתוֹת אֲדַחֵץ בְּגִוּוֹן נִיבֵק בְּחִיד
 דְּמִלְנַת בְּלִשׁוֹן זִסְצָרֵשׁ בְּשִׁנָּיִם בּוֹמֵף

Dvacet dvě základní písmena (*tři matky, sedm dvojitých a dvanáct jednoduchých*); jsou vyznačena v hlasu, vytesána v duchu a připoutána k ústům na pěti místech: *Písmena A, H, CH, 'A v krku, G, J, K, Q na ponebí, D, T, L, N, Th na jazyku, Z, S; C, R, S na zubech, B, V, M, P na rtech.*

IV.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת יְסוֹד
 קְבוּעוֹת בְּגִלְגֹּל בְּמִין חוּמָה בְּשִׁתֵּי
 מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַד שְׁעָרִים וְחֻזָּר
 הַגִּלְגֹּל פָּנִים וְאַחֲרָיו וְ(חֻזָּא) סֶמֶן לְדַבָּר
 (אֵם) אֵין בְּטוֹבָה לְמַעַלָּה מְעַנֵּג וְ(אֵם)
 אֵין בְּרָעָה לְמַעַלָּה מְנַנֵּעַ

Dvacet dvě základní písmena; jsou připoutána ke kruhu *jako zed'* na dvou stech třicíti jedné bráně; kruh otáčí se dopředu i dozadu, *což* značí: V dobru není nad radost a ve zlu nad soužení.

V.

פִּיצוּר) צָרְפֵן שְׁקָלָן וְהַמִּדָּן אֵ
עַם כָּלָן וְכָלָן עִם א ז עַם כָּלָן
וְכָלָן עִם ב (ג עַם כָּלָן וְכָלָן עִם א) וְכָלָן
חִזְרוֹת חֲלִילָה וְנִמְצְאוֹת [וְיִצְאוֹת] בְּמֵאֵתִים
וְשִׁלְשִׁים וְאַחַד שְׁעָרִים נִמְצָא כָּל־הַיְצוּר
וְכָל־הַדְּבָר יוֹצֵא מִשֵּׁם אֶחָד

Kterak je spojil, zvažil a zaměnil? A se všemi a všechny s A, B se všemi a všechny s B, G se všemi a všechny s G; a všechny obracejí se dozadu. Tak se přihází, že vycházejí dvěma sty třiceti jednou branou, z čehož pochodí, že veškeré stvoření i všechna řeč vznikají z jednoho jména.

VI.

יָצַר מִתְּהוֹ מִמֶּשׁ וְעָשָׂה • אֵת
אֵינוּ יִשְׁנוּ וְהִצַּב עֲמוּדִים גְּדוֹלִים
מֵאֵיִר שְׂאֵינוּ נִתְפַּשׁ וְנָה סִימָן לֹא עִם
כָּלָן וְכָלָן עִם א] צוּפָה וְיִמִּיר וְעָשָׂה [אֵת]:
כָּל הַיְצוּר וְאֵת כָּל הַדְּבָרִים שֵׁם אֶחָד [סִימָן
לְדַבֵּר עֲשָׂרִים וְשָׁנִים חֲפָצִים כְּגוֹף אֶחָד

Z nehmatatelná utvořil hmatatelná, nebytí učinil bytím a vytesal veliké sloupy z nehmatatelného vzduchu. Tot' ono znamená: Pohlédl, promluvil a učinil veškeré stvoření a všechny věci (skrze) jedno jméno; jeho znakem jsou dvacet dvě věci v jednom těle.

KAPITOLA TŘETÍ

I.

שֵׁלֶשׁ אִמּוֹת אִמֶּשׁ יִסּוּדֵן כַּף זְכוֹת
וְכַף חוּבָה וְלִשׁוֹן חֵק מְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם

Tří matky: A, M, Š; jejich základem jest miska neviný a miska viny a jazýček jako kolísavý řád mezi jimi.

II.

שְׁלֹשׁ אִמּוֹת אֱמֶשׁ סוּר גְּדוֹל מוֹפְלָא
 וּמְכוּסָה (וּמְפֹאָרָה) וְחֵתוּם בְּשֵׁשׁ
 מִבְּעוֹת וַיֵּצְאוּ מֵהֶם אֵוִיר מַיִם
 וְאֵשׁ וּמֵהֶם נוֹלְדוּ אָבוֹת וּמֵאִבוֹת
 הַתּוֹלְדוֹת

Tři matky: A, M, Š; toť veliké, skryté a zahalené (*a velkolepé*), šesti pečetmi uzavřené tajemství; z nich povstaly vzduch, voda a oheň, z nich zrodili se otcové a z otců generace.

III.

שְׁלֹשׁ אִמּוֹת אֱמֶשׁ בְּעוֹלָם אֵוִיר מַיִם וְאֵשׁ
 שְׂמִינִים נִבְרְאוּ תְחִלָּה מֵאֵשׁ וְאַרְבָּע נִבְרְאוּת מִמַּיִם
 וְאֵוִיר מְרוּחַ מִבְּרִיעַ בֵּינֵיהֶם

Tři matky: A, M, Š ve vesmíru: Vzduch, voda a oheň; na počátku bylo utvořeno nebe z ohně, země z vody a vítr ze vzduchu, který je uprostřed mezi oběma.

IV.

שְׁלֹשׁ אִמּוֹת אֱמֶשׁ בְּשָׁנָה קוֹר חוֹם וְרִוְיָה
 חוֹם נִבְרָא מֵאֵשׁ קוֹר נִבְרָא מִמַּיִם וְרִוְיָה מְרוּחַ
 מִבְּרִיעַ בֵּינֵיהֶם

Tři matky: A, M, Š v roku: Chlad, teplo, vlažno; teplo povstalo z ohně, chlad z vody a vlažno ze vzduchu, který je uprostřed mezi oběma.

שְׁלֹשׁ אִמּוֹת אֱמֶשׁ בְּנֶפֶשׁ (וְזָר וְנִקְבָּה) רֹאשׁ
 וְזָרְוִי וְנִיחָה רֹאשׁ נִבְרָא מֵאֵשׁ וְזָרְוִי נִבְרָא מִמַּיִם
 וְנִיחָה נִבְרָא מְרוּחַ מִבְּרִיעַ בֵּינֵיהֶם

Tři matky: A, M, Š v těle: Hlava, břicho, hrud'; hlava byla utvořena z ohně; břicho z vody a hrud', která jest uprostřed mezi oběma, ze vzduchu.

V.

שְׁלֹשׁ אִמּוֹת אֱמֶשׁ חֲקָקוּ חֲצָקוּ צָרְפוּ וְשָׁקְלוּ
 וְהִמְרִינָן וְצָרָה בְּהֵן שְׁלֹשׁ אִמּוֹת (אֱמֶשׁ) בְּעוֹלָם
 וְשְׁלֹשׁ אִמּוֹת (אֱמֶשׁ) בְּשָׁנָה וְשְׁלֹשׁ אִמּוֹת (אֱמֶשׁ)
 בְּנֶפֶשׁ זָרָה וְנִקְבָּה

Tři matky: A, M, Š; On je vyznačil, vytěsal, očistil (zvážil a přeložil), učiniv jimi tři matky

(A, M, Š) ve vesmíru, tři matky (A, M, Š) v roku
a tři matky (A, M, Š) v těle, mužské a ženské.

VI.

הַמֶּלֶךְ אֹת אַ בְּרוּחַ וְקֶשֶׁר לֹ
קָתַר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן אִוִיר
בְּעוֹלָם רוּיָה בְשָׁנָה וְגוּיָה בְנֶפֶשׁ (וְכָר
בְּאִמֶשׁ וְנִקְבָּה בְאִשֶׁם

Písmenu ALEF zůstavil vládu nad vzduchem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil vítř ve vesmíru, vlašno v roku a hrud' v těle (mužské *skrže* A; M, Š a ženské *skrže* A, Š, M).

VII.

הַמֶּלֶךְ אֹת מַ בְּמִים וְקֶשֶׁר לֹ
קָתַר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן אֶרֶץ
בְּעוֹלָם וְקוֹר בְּשָׁנָה וּבְמִן בְּנֶפֶשׁ (וְכָר
בְּמִאֶשׁ וְנִקְבָּה בְמִשָּׂא

Písmenu MEM zůstavil vládu nad vodou, korunoval je a stmelil; jimi utvořil zemi ve vesmíru, chlad v roce a břicho v těle (mužské *skrže* M, A, Š a ženské *skrže* M, Š, A).

VIII.

הַמֶּלֶךְ אֹת שׁ בְּאֵשׁ וְקֶשֶׁר לֹ
קָתַר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן שָׁמַיִם
בְּעוֹלָם וְחוּם בְּשָׁנָה וְרֵאשׁ בְּנֶפֶשׁ
(וְכָר בְּשָׂאֵם וְנִקְבָּה בְשָׂמָא

Písmenu ŠIN zůstavil vládu nad ohněm, korunoval je a stmelil; jimi utvořil nebe ve vesmíru, teplo v roce a hlavu na těle (mužské *skrže* Š, A, M a ženské *skrže* Š, M, A).

KAPITOLA ČTVRTÁ

I.

שְׁבַע בְּפוֹלֵרַת בְּנִדְכָפְרַת יְסוֹדֵן
חַיִּים שְׁלוֹם חֲכָמָה עוֹשֵׁר חֵן וְרַע
וּמְשָׁלָה

Sedm dvojitych: B, G, D, K, P, R, T; jich podstatou jest život, mír, moudrost, bohatství, půvab, plodnost a moc.

שְׁבַע כְּפוּלוֹת בְּנִדְכַפְרַת מִתְנַהֲגוֹת
בְּשֵׁתֵי לְשׁוֹנוֹת (שֶׁהֵן כְּפוּל שֶׁל תְּמוּרוֹת).
ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
תְּבִיט רָךְ וְקָשָׁה גְבוּר וְחֶלֶשׁ

Sedm dvojitych: B, G, D, K, P, R, T; vyskytují se ve dvojí způsobě: B-Bh, G-Gh, D-Dh, K-Kh, P-F, R-Rh, T-Th, ve tvaru měkkém i tvrdém, silném i slabém.

שְׁבַע כְּפוּלוֹת בְּנִדְכַפְרַת בְּדַבּוּר
וּבְתִמּוּרָה תְּמוּרַת חַיִּים מוֹת תְּמוּרַת
שְׁלוֹם רַע תְּמוּרַת חֶכְמָה אוֹלַת
תְּמוּרַת עוֹשֶׁר עוֹנֵי תְּמוּרַת חֵן פִּיעוּר
תְּמוּרַת זֶרַע שְׂמֻמָּה תְּמוּרַת מְשֻׁלָּה
עֲבָדוֹת.

Sedm dvojitych: B, G, D, K, P, R, T podle výslovnosti a záměny; opakem života je smrt, opakem štěstí neštěstí, opakem moudrosti pošetilost, opakem bohatství chudoba, opakem půvabu šerednost, opakem setby zpustošení, opakem moci poroba.

II.

שְׁבַע כְּפוּלוֹת בְּנִדְכַפְרַת שְׁבַע
וְלֹא שֵׁשׁ שְׁבַע וְלֹא שִׁמְנָה כְּחוֹן בְּהֵן
נִתְקַוֶּר בְּהֵן וְנִשְׁמַד דְּבַר עַל-כּוֹרֵיו וְהוֹשֵׁב יוֹצֵר
עַל-מְכוּנָה

Sedm dvojitych: B, G, D, K, P, R, T; sedm a nikoli šest, sedm a nikoli osm, *jimi zkoušej, o nich badej, vše objasni a utvařitele postav na jeho místo.*

III.

שְׁבַע כְּפוּלוֹת בְּנִדְכַפְרַת (כְּנִיגָד
שְׁבַע קְצוֹת מֵהֵם שֵׁשׁ קְצוֹת) מֵעֲלָה וּמְטָה
מְזַרְחָ וּמְעַרְבָ צְפוֹן וְדָרוֹם וְהוֹכֵל
הַקּוֹדֵשׁ מְכוּן בְּאִמְצָע וְהוּא נוֹשֵׂא
אֶת כָּלֵן

Sedm dvojitych: B, G, D, K, P, R, T (*souvztažných se sedmi mezníky těchto šesti*

směrů): Nahoře, dole, východně, západně, severně a jižně, a palác svatyně, jenž všechny nese, uprostřed.

IV.

שִׁבְעַת כְּפוֹלוֹת כְּנֹד־כְּפֹרֶת (יסוד)
חֲקָקוֹן חֲצָבֹן צָרְפֹן שְׁקָלוֹ וְהִמְיָו וְצָר
בְּהֵן שְׁבַעַה כְּכָבִים בְּעוֹלָם שְׁבַעַה
יָמִים בְּשָׁנָה שְׁבַעַה שְׁעָרִים בְּנַפֶּשׁ
(וְהִמְיָו חֲקָק שְׁבַעַה רְקִיעִים וְשִׁבְעַת אֲדָמוֹת וְשִׁבְעַת
שְׁבַחֹת לְפִיכָרָה חֲבִב שְׁבִיעִי פָּתַח כָּל הַשָּׁמַיִם)

Sedm dvojčitých: B, G, D, K, P, R, T; On je vyznačil, vytesal, očistil, zvažil a zaměnil, jimi utvořil sedm hvězd ve vesmíru, sedm dnů v roce a sedm bran v těle (jakož i sedm nebi, sedm zemí a sedm týdnů. Proto sedmičku miloval ve světě nade vše).

V.

הַמְּלִיךָ אוֹת בְּחֻכְמָה וְקִשֵׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפֹן זֶה בֹּהַ וְצָר בְּהֵן
שְׁבַחֹתַי בְּעוֹלָם וַיּוֹם רֵאשִׁוֹן בְּשָׁנָה
וַעֲיִן יָמִין בְּנַפֶּשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu BETH zůstavil vládu nad moudrostí, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Saturna ve vesmíru, neděli v roce a pravé oko v těle (mužské a ženské).

VI.

הַמְּלִיךָ אוֹת גַּ בְּעוֹשֵׁר וְקִשֵׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפֹן זֶה בֹּהַ וְצָר בְּהֵן
צָרְק בְּעוֹלָם וַיּוֹם שְׁנֵי בְּשָׁנָה וַעֲיִן
שְׁמַאל בְּנַפֶּשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu GIMEL zůstavil vládu nad bohatstvím, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Jupitera ve vesmíru, pondělí v roce a levé oko v těle (mužské a ženské).

VII.

הַמְּלִיךָ אוֹת ד' בְּנֹרַע וְקִשֵׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפֹן זֶה בֹּהַ וְצָר בְּהֵן
מְאָדִים בְּעוֹלָם וַיּוֹם שְׁלִישִׁי בְּשָׁנָה
וְאוֹזֵן יָמִין בְּנַפֶּשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu DALETH zůstavil vládu nad semenem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Marta ve vesmíru, úterý v roce a pravé ucho na těle (*mužské a ženské*).

VIII.

הַמְלִיךְ אוֹת כּ בְּחַיִּים וְקָשֶׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן חֲמָה
בְּעוֹלָם יוֹם רְבִיעִי בְּשָׁנָה וְאוֹן
שְׂמַאל בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu KAF zůstavil vládu nad životem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Slunce ve vesmíru, středu v roce a levé ucho na těle (*mužské a ženské*).

IX.

הַמְלִיךְ אוֹת פּ בְּמַמְשָׁלָה וְקָשֶׁר
לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
מִנְהָ בְּעוֹלָם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשָׁנָה
וְנִחְוֵר יְמִין בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu PE zůstavil vládu nad panstvím, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Venuši ve vesmíru, čtvrtek v roce a pravou chřípi v těle (*mužské a ženské*).

X.

הַמְלִיךְ אֶמֶת בְּשָׁלוֹם וְקָשֶׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
כּוֹכַב בְּעוֹלָם יוֹם שֵׁשִׁי בְּשָׁנָה
וְנִחְוֵר שְׂמַאל בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu REŠ zůstavil vládu nad mírem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Merkura ve vesmíru, pátek v roce a levou chřípi v těle (*mužské a ženské*).

XI.

הַמְלִיךְ אוֹת תּ בְּחֵן וְקָשֶׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
לְבָנָה בְּעוֹלָם יוֹם שַׁבָּת בְּשָׁנָה
זָפָה בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה

Písmenu TAV zůstavil vládu nad půvabem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil

Měsíc ve vesmíru, sobotu v roce a ústa v těle
(mužské a ženské).

XII.

אלו הם שבועת לכתוב בעולם
שבתאי צדק מאדים חמה נונה
פוכב לבנה ואלו הם שבועת ימים
בשנה שבועת ימי השבוע שבועת
שערים בנפש (זכר ונקבה) שתי עינים
שתי אוזנים שני נקבי האף והפה

Tot' oněch sedm hvězd ve vesmíru:
Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Mer-
kur, Měsíc, toť oněch sedm dní v roce, sedm
dní, v týdnu, sedm bran v těle: Dvě oči, dvě
uši, dvě chřípě a ústa.

(שבוע כפולוח) כיצד צדקן שתי אבנים
בונות שני בתים שלש אבנים בונות
ששה בתים ארבע אבנים בונות
ארבעה ועשרים בתים חמש אבנים
בונות מאה ועשרים בתים שש
אבנים בונות שבע מאות ועשרים
בתים שבע אבנים בונות חמשת
אלפים וארבעים בתים מפאן
ואילך צא וחשוב מה שאין הפה
יכול לדבר ואין האון יכולה לשמע

(Sedm dvojitych), kterak je stmelil? Ze
dvou kamenů vystavíme dva domy, ze tří
kamenů šest domů, ze čtyř kamenů dvacet
čtyři domy, z pěti kamenů jedno sto dvacet
domů, ze šesti kamenů sedm set dvacet domů,
ze sedmi kamenů pět tisíc čtyřicet domů;
budeš-li dále počítati, dojdeš k číslům, jichž
ani ústa více nevysloví, ani ucho nebude
moci více vnímati.

KAPITOLA PÁTÁ

I.

שְׁתֵּים עָשָׂר פְּשוּטוֹת הוֹחֵמִים
 יִלְנַם עֶצֶק יִסְדֵן רֵאִיָּה שְׁמַעַה רִיחָה
 שִׁיחָה לְעִימָה תִשְׁמִישׁ מַעֲשֵׂה־הַלֹּהֶן
 רִוְנוֹ שׁוֹחֵק הַרְדּוֹר שִׁינָה

Dvanáct jednoduchých: H, V, Z, CH, T, J, L, N, S, 'A, C, Q; jich podstatou jest zrak, sluch, čich, řeč, chuť, soulož, činnost, chůze, hněv, smích, myšlení, spánek.

שְׁתֵּים עָשָׂר פְּשוּטוֹת הוֹחֵמִים
 יִלְנַם עֶצֶק שְׁתֵּים עָשָׂר וְלֹא עֲשֵׂי עָשָׂר
 שְׁתֵּים עָשָׂר וְלֹא שְׁלֹשׁ עָשָׂר יִסְדֵן שְׁנַיִם
 עָשָׂר גְּבוּלֵי אֶלְכָסֵן (מַפְצֵלִין לַשֵּׁה
 סְדִירִים מִפְּסָקֵן בֵּין רוּחַ לְרוּחַ) גְּבוּל מְזַרְחִית
 צְפוּנִית גְּבוּל מְזַרְחִית דְּרוּמִית גְּבוּל
 מְזַרְחִית רוּמִית גְּבוּל מְזַרְחִית תְּחָתִית
 גְּבוּל צְפוּנִית רוּמִית גְּבוּל צְפוּנִית
 תְּחָתִית גְּבוּל מְעַרְבִית צְפוּנִית גְּבוּל
 מְעַרְבִית דְּרוּמִית גְּבוּל מְעַרְבִית
 רוּמִית גְּבוּל מְעַרְבִית תְּחָתִית גְּבוּל
 דְּרוּמִית רוּמִית גְּבוּל דְּרוּמִית תְּחָתִית
 וּמְתַחֲבֵן וְהוֹלְכִין עַד עַדִי עַד וְהֵם וְרוּעוֹת
 עוֹלָם

Dvanáct jednoduchých: H, V, Z, CH, T, J, L, N, S, 'A, C, Q *dvanáct a nikoli jedenáct, dvanáct a nikoli třináct*; odpovídají dvanácti úhlům, severovýchodnímu, jihovýchodnímu, severovýchodovýchodnímu, jihovýchodovýchodnímu, severoseverovýchodnímu, severoseverozápadnímu, severozápadnímu, jihozápadnímu, severozápadozápadnímu, jihozápadozápadnímu, jihojihozápadnímu, jihojihovýchodnímu. *A prostírají i rozšiřují se do nekonečna, jsouce rameny světa.*

II.

שְׁתֵּים עָשָׂרָה פְּשׁוּטוֹת הוֹחֵט
 יִלְנֶם עֶצֶק (יִסֵּר) חֶקְקוֹן חֶצְבֵן שְׁקָלוֹ
 צָרְפֵן וְהַמִּירֵן וְצָר בְּהֵן שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 מְזֻלוֹת בְּעוֹלָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים
 בְּשָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְנַהֲיָנִים בְּנַפֶּשׁ
 (זְכָר וּנְקֵבָה)

Dvanáct jednoduchých: H, V, Z, CH, T, J, L, N, S, 'A, C, Q; On je vyznačil, vytesal, stmelil, zaměnil a zvažil, vytvořiv z nich dvanáct souhvězdí ve vesmíru, dvanáct měsíců v roce a dvanáct řídicích (ústrojí) v těle (*mužské a ženské*).

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת בְּעוֹלָם טָלָה שׁוֹר תְּאוּמִים
 סֶרְטָן אַרְיֵה בְּתוּלָה מֵאוּנִים עֶקְרֵב קִישֵׁת נְדִי
 דְּלִי דָּנִים

Dvanáct souhvězdí ve vesmíru: Skopec, Býk, Bliženci, Rak, Lev, Panna, Váhy, Štír, Střelec, Kozoroh, Vodnář, Ryby.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים בְּשָׁנָה נִסָּן אֵיָר סִיּוֹן
 תַּמּוּז אָב אֱלּוּל תִּשְׂרִי מַרְחֶשְׁוֹן כֶּסֶלׁוֹ טֵבֵת
 שְׁבַט אֲדָר

Dvanáct měsíců v roce: Nizan, ijar, sivan, tamuz, abh, elul, tišri, marhešvan, kislev, tebeth, šebath, adar.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְנַהֲיָנִים בְּנַפֶּשׁ (זְכָר
 וּנְקֵבָה) שְׁוֵאי יָדַיִם שְׁתֵּי רַגְלָיִם שְׁתֵּי
 כְּלָיוֹת מְחוּל כְּבֵד מְרָה הַמָּסֶם
 קִיבָה קוֹרְקָבֵן שְׁנֵי לוּעִים וְשְׁנֵי עֲלוּיִם
 שְׁנֵי יוּעִצִים וְשְׁנֵי יוּעִצִים שְׁנֵי מוֹרְפִים וְשְׁנֵי
 צִידִים עֶשְׂאוֹן בְּמִין מְרִיבָה עֶרְבֵן
 בְּמִין מְלַחְמָה (גַּם אֵת) זֶה לַעֲמַת זֶה
 (עָשָׂה אֱלֹהִים)

Dvanáct řídicích (ústrojí) v těle; Dvě ruce, dvě nohy, dvě ledviny, slezina, játra, žluč, jícen, žaludek, střevo. Dva nevráží, dva se radují, dva udělují rady, dva se radí, dva loupí a dva utíkají. Učinil je po způsobu boje, uspořádal je po způsobu války (*i to*), jednoho proti druhému (*učinil Bůh*).

הַמְּלִיךְ אֹתָהּ בְּשִׂיחָהּ וְקָשֶׁר
 לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
 מְלָה בְּעוֹלָם נִסָּן בְּשָׁנָה וַיֵּד יָמִין
 בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu HE zůstavil vládu nad řečí, koru-
 noval je a stmelil; jimi utvořil Skopce ve ves-
 míru, nizan v roce a pravici na těle (*mužské a*
ženské).

הַמְּלִיךְ אֹתָהּ בְּהַרְדֵּוּר וְקָשֶׁר
 לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
 שׁוֹר בְּעוֹלָם אֵייר בְּשָׁנָה וַיֵּד שְׂמָאל
 בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu VAV zůstavil vládu nad myšle-
 ním, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Býka
 ve vesmíru, ijar v roce a levici na těle (*muž-*
ské a ženské).

הַמְּלִיךְ אֹתָהּ בְּהַלֵּךְ וְקָשֶׁר לוֹ
 כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן תְּאוּמִים
 בְּעוֹלָם וּסְיוֹן בְּשָׁנָה וְרִגְלֵי יָמִין בְּנֶפֶשׁ
 (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu ZAJIN zůstavil vládu nad chůzí,
 korunoval je a stmelil; jimi utvořil Blížence
 ve vesmíru, sivan v roce a pravou nohu na
 těle (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹתָהּ בְּרֵאִיָּה וְקָשֶׁר לוֹ
 כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן סְרָטָן
 בְּעוֹלָם וְתַמּוּז בְּשָׁנָה וְרִגְלֵי שְׂמָאל
 בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu CHETH zůstavil vládu nad zra-
 kem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Raka
 ve vesmíru, tamuz v roce a levou nohu na těle
 (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹתָהּ בְּשִׂמְעָהּ וְקָשֶׁר
 לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בּוֹ
 אֲרִיָּה בְּעוֹלָם וְאָב בְּשָׁנָה וְכוֹלֵיא
 יָמִין בְּנֶפֶשׁ (זָכָר וּנְקֵבָה)

Písmenu TETH zůstavil vládu nad slu-
 chem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Lva
 ve vesmíru, abh v roce a pravou ledvinu
 v těle (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹת י' כְּמַעֲשֵׂה וְקָשָׁה
 לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר פֹּי
 בְּתוֹלָה בְּעוֹלָם וְאֵלּוּל בְּשָׁנָה וְכוּלְיָא
 בְּנַפְשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu JOD zůstavil vládu nad činností, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Pannu ve vesmíru, elul v roce a levou ledvinu v těle (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹת ל בְּתַשְׁמִישׁ וְקָשָׁר
 לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר פֹּי
 מֵאֲזֵנִים בְּעוֹלָם וְתִשְׁרֵי בְּשָׁנָה וְכִבְד
 בְּנַפְשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu LAMED zůstavil vládu nad souloží, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Váhy ve vesmíru, tišri v roce a játra v těle (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹת נ בְּרִיחָה וְקָשָׁר
 לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
 עֶקְרֵב בְּעוֹלָם וּמְרַחֲשׁוֹן בְּשָׁנָה
 וְטָחוּל בְּנַפְשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu NUN zůstavil vládu nad čichem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Štíra ve vesmíru, marhešvan v roce a slezinu v těle (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹת ס בְּשִׁינָה וְקָשָׁר
 לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן
 קָשָׁת בְּעוֹלָם וְכֶסֶלּוֹ בְּשָׁנָה וּמְרָה
 בְּנַפְשׁ (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu SAMECH zůstavil vládu nad spánkem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Střelce ve vesmíru, kislev v roce a žluč v těle (*mužské a ženské*).

הַמְּלִיךְ אֹת ע בְּרוּזָנוּ וְקָשָׁר לוֹ
 כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּוָה וְצָר בְּהֵן גְּדִי
 בְּעוֹלָם וְטִבַּת בְּשָׁנָה וְהַמָּסָם בְּנַפְשׁ
 (זָכָר וְנִקְבָּה)

Písmenu 'AJIN zůstavil vládu nad hněvem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Kozorožka ve vesmíru, tebeth v roce a jícen v těle (*mužské a ženské*).

הַמְלִיךְ אֹת צַ בְּלַעֲיָמָה וְקָשֶׁר
 לוֹ כְתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בּוֹ
 דְּלִי בְּעוֹלָם וְשָׁבַט בְּשָׁנָה וְקִיבָה
 בְּנַפְשׁ (עֵבֶר וְיִגְקָה)

Písmenu CADE zůstavil vládu nad chutí, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Vodnáře ve vesmíru, šebath v roce a žaludek v těle (*mužské a ženské*).

הַמְלִיךְ אֹת קַ בְּשֹׁחוֹק וְקָשֶׁר
 לוֹ כְתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בּוֹ
 דְּגִים בְּעוֹלָם וְאֵדָר בְּשָׁנָה וְקוֹרְקָבָן
 בְּנַפְשׁ (עֵבֶר וְיִגְקָה)

Písmenu QOF zůstavil vládu nad smíchem, korunoval je a stmelil; jimi utvořil Ryby ve vesmíru, adar v roce a konečník v těle (*mužské a ženské*).

III.

שְׁלֹשׁ אִמּוֹת שָׁהָן: שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שְׁמָהָם
 יָצָא אֵשׁ וְרוּחַ וּמַיִם שְׁלֹשׁ אִמּוֹת וְשִׁבְעַת כְּפוּלוֹת
 וְשִׁנְיִים עֲשָׂרָה פְּשׁוּטוֹת

Je třé matek, jež jsou třemi otci, z nichž povstal oheň, vzduch a voda. Tři matky, sedm dvojitých a dvanáct jednoduchých.

IV.

נְאֻלוּ עֲשָׂרִים וְשְׁנַיִם אֹתִיזַת שְׁבָהָם יָסֵד
 הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים
 חַיִּים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל רֵם וְנִשְׂאָ שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם
 וְקִדּוּשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקִדּוּשׁ הוּא

To jsou ona dvacet dvě písmena, jimiž Svatý, budiž požehnán, JAH JAHVE CEBA-OTH, živý Bůh, Bůh Izraele, vše utvořil; vysoký a vznešený jest On, jenž tu věčně přebývá, vznešené a svaté jest Jeho jméno, vznešený a svatý jest On.

KAPITOLA ŠESTÁ

I.

שְׁלֹשָׁה אָבוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם וְשִׁבְעָה
כְּכֹבִים וְצְבָאוֹתֵיהֶם וְשָׁנִים עָשָׂר
גְּבוּלֵי אֲלֻכְמוֹן וְרֵאִיָּה לְדָבָר עֲדִים
נְאֻמִּים עוֹלָם שָׁנָה וְנֶפֶשׁ

Tři otcové a jejich potomci, sedm hvězd a jejich vojska a dvanáct kruhových výsečí. Toho důkazem a věrnými svědky jsou vesmír, rok a tělo.

חֻק־עֲשָׂרָה שָׁנִים עָשָׂר שִׁבְעָה
וְשִׁלְשָׁה וּפְקִידֵיהֶם בְּגִלְגָּל תְּלִי וְלֵב

Zákonem jest (*desítka*) dvanáctka, sedmička a trojka, jichž činným výrazem jsou zvěrokruh, drak a srdce.

שְׁלֹשׁ אֵמוֹת אִמְשׁ [אֵיִר מִים אֵשׁ אֵשׁ לְמַעְלָה
וּמַיִם לְמַטָּה (וְאֵיִר) רֵיחַ חֻק מְכַרְיַע בִּינְתָּיִם
וְסֻמָּן לְדָבָר הָאֵשׁ נוֹשָׂא אֶת הַמַּיִם מִן הַדְּמָמָה
שׁ שׁוֹרְקָת אֵ (אֵיִר רוּחַ) חֻק מְכַרְיַע בִּנְתָּיִם

Tři (*matky A, M, Š*): Vzduch, voda a oheň; oheň nahoře, voda dole a vzduch uprostřed mezi oběma. Tot' znak: Oheň nese vodu, M mlčí, S syčí a A prostředkuje mezi oběma.

II.

תְּלִי בְּעוֹלָם בְּמֶלֶךְ עֲלֵי־כְסָאוֹ
גְּלִגְלָהּ בְּשָׁנָה בְּמֶלֶךְ בְּמִדְיָנָה לֵב
בְּנֶפֶשׁ בְּמֶלֶךְ בְּמַלְחָמָה

Drak ve vesmíru jest jako král na svém trůně, zvěrokruh v roce jest jako král v zemi, srdce v těle jest jako král ve válce.

גַּם־אֵת־זֶה לְעֲמַת־זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים
טוֹב לְעֲמַת רָע וְרָע לְעֲמַת טוֹב טוֹב
מִטוֹב וְרָע מִרָע הַטוֹב מִבְּחִין אֶת־הָרָע
וְהָרָע מִבְּחִין אֶת־הַטוֹב טוֹבָה שְׂמוּדָה
לְטוֹבִים וְרָעָה שְׂמוּדָה לְרָעִים

I učinil Bůh jedno proti druhému, dobro proti zlu a *zlo proti dobru*, dobro z dobra a zlo ze zla; dobro liší se od zla a zlo od dobra; dobro bude údělem dobrých, zlo pak údělem zlých.

III.

שְׁלֹשָׁה כָּל־אֶחָד לְבַדּוֹ עוֹמֵד
אֶחָד מוֹפֵה וְאֶחָד מְחַיֵּב וְאֶחָד מְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם

Tři, jeden každý stojí sám o sobě, *jeden obšťastňuje, jeden obviňuje a jeden vznáší se mezi oběma.*

שִׁבְעָה חֲלוּקִין שְׁלֹשָׁה מוּל שְׁלֹשָׁה
וְאֶחָד (חֹזֵק) מְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם שְׁנַיִם
עֶשֶׂר עוֹמְדִין בְּמַלְחָמָה שְׁלֹשָׁה
אוֹהֲבִים שְׁלֹשָׁה שׂוֹנְאִים שְׁלֹשָׁה
מְחַיִּים וְשְׁלֹשָׁה מְמִיתִים

Sedm *jest rozděleno*, tři proti třem, a jeden vznáší se uprostřed; dvanáct bojuje, tři přátelé a tři nepřátelé, tři oživovatelé a tři ničitelé.

שְׁלֹשָׁה אוֹהֲבִים הַלֵּב וְהָאָזְנִים
שְׁלֹשָׁה שׂוֹנְאִים הַמָּרְהוּת הַכֶּבֶד וְהַלְשׁוֹן
שְׁלֹשָׁה מְחַיִּים שְׁנֵי נֶקְבֵי הָאֵף וְהַפִּחּוּל וְשְׁלֹשָׁה
מְמִיתִים שְׁנֵי הַנְּקָבִים וְהַסָּה וְאֵל מַלְאָךְ
נֶאֱמָן מוֹשֵׁל בְּכֹלָם מִמַּעַן קָדְשׁוֹ עַד עַד
עַד

Tři přátelé: Srdce a uši. Tři nepřátelé: Žluč, játra a jazyk. *Tři oživovatelé: Obě chřípě a slezina. Tři ničitelé: Oba otvory a ústa.* A Bůh, pravý král vládne nade všemi *ze svého svatého sídla až do věčnosti.*

אֶחָד עַל גְּבִי שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה
עַל גְּבִי שִׁבְעָה שִׁבְעָה עַל גְּבִי שְׁנַיִם
עֶשֶׂר וְכֹלָם אֲדוּקִין זֶה בָּזֶה

Jeden nade třemi, tři nad sedmi, sedm nad dvanácti, a všichni jsou navzájem k sobě připoutáni.

וְכִשְׁבָּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם הָבִיט וְרָאָה וַחֲקַר וַחֲבִין
 וַחֲצַב וַחֲתַק וְעִלְתָּה בְיָדוֹ (הַפְרִיאָה
 שְׁנֵאמַר וְאַתְּ הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשִׂי בְחֵק). נִגְלָה
 עָלָיו אֲדוֹן הַכֹּל יַתְּבַרַךְ שְׁמוֹ לְעַד
 וְהוֹשִׁיבּוּ בְּחִיקוֹ וּנְשַׁקּוּ עַל רֵאשׁוֹ
 וְקִרְאוּ (אֲבָרְחָם) אֹהֲבֵי וְכָרַת בְּרִית
 לוֹ וּלְוָדָעוֹ עַד עוֹלָם (שְׁנֵאמַר)
 וְהָאֱמִין בְּיָהּ וַיַּחֲשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה
 (וְקָרָא עָלָיו כְּבוֹד יְהוָה רַבְתִּיב בְּמַרְם אֲצֵרַךְ
 בְּבִטָן יַדְעֵתִיךְ) וְכָרַת לוֹ בְּרִית בֵּין
 עֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת יָדָיו וְהִיא הַלְשׁוֹן
 וּבֵין עֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת רִגְלָיו וְהִיא
 הַמִּלָּה וְקָשֶׁר (לוֹ) עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתֵיֶיךָ (הַתּוֹרָה) בְּלִשׁוֹנוֹ וְתִקְדוֹשׁ
 בְּרִיךְ הוּא נִגְלָה לוֹ אֵת סוֹדֵן מְשָׁכֵן
 בְּמִים הִלְקֵן בְּאֵשׁ רַעֲשֵׁן בְּרוּחַ בְּעָרֵן
 בְּשִׁבְעָה כְּכִיִּם נֶהְגָּן בְּשָׁנִים
 עֶשֶׂר מוֹלֹת

A přišed Abrahám, otec náš – nechť
 odpočívá v pokojí – pozoroval, uvažoval,
 zkoumal a pochopil; vtesával a prohluboval,
 až všeho docílil, pak zjevil se mu Pán
 veškerenstva – budiž požehnáno Jeho jméno
 – posadil ho na svůj klín, i nazval (*Abrahá-
 ma*) svým přítelem. Uzavřel s ním a jeho
 dětmi dohodu (*neboť tak se praví*): Věřil
 v JAHVE, i bylo mu to připočteno ke sprave-
 dlnosti. Znamení svazku vložil mu mezi deset
 prstů na rukou – toť jazyk – a mezi deset
 prstů na nohou – toť obřízka. – Dvacet dvě
 písmena *thory* připevnil mu na jazyk, zjeviv
 mu – *Svatý, budiž požehnan!* – jejich tajem-
 ství; nechal je plouti ve vodě, pálení na ohni,
 šuměti ve vzduchu, zářiti na sedmi hvězdách
 a vejíti do dvanácti souhvězdí.

Konec knihy Jecira.

VYSVĚTLIVKY

Ke kap. I./I.

Slovo *jecira* není svým významem totožné s biblickým *bara* (stvořiti), nýbrž odvozeno z hebrejského časoslova *jacar* (utvářeti, vytvářeti), znamená utváření nadmyslných vzorů hmotného světa. Tedy oheň, voda, vzduch, hvězdy, lidská ústrojí atd. nejsou ve smyslu knihy *Jecira* hmotnými věcmi, nýbrž jejími nadmyslnými tvary, metafysickými základy čili Kantovými „věcmi o sobě“. Podle kabbaly zhmotňuje se Absolutno postupně na těchto čtyřech úrovních neboli „světech“:

1. *'Olam acila* čili svět prvního výronu, oblast činných praideí, úroveň desíti sefirot či kosmických Logů (Slov), jež prostředkují, jsouce metafysickými prvotními silami, mezi božstvím a světem hmotným. Je to souhrn nejvyšších kosmických principů, vnitřní činnost, jíž uskutečňují se všechny možnosti dřímající v absolutní prapodstatě.

2. *'Olam beria*, svět prastvoření, prarodů stvořených i nestvořených věcí, oblast principů individuálna a náčrtků hmotného světa; svět neindividuálna. Duch vystupuje tu ze své osamocenosti a projevuje se jako bytost dosud neindividualisovaná.

3. *'Olam jecira*, svět utváření, svět nadmyslných vzorů hmotna, oblast andělů, lidských duší a sedmi planetárních sfér; svět individuálna.

4. *'Olam ašja*, hmotný svět, oblast hmotných projevů.

Třicítí dvěma skrytými stezkami moudrosti rozumíme deset prvotních principů neboli sefirot a dvacet dvě písmena hebrejské abecedy. Těmto skrytým cestám odpovídají v praktické kabbale *třicet dvě stezky moudrosti* vyšších oblastí, jež podle Kirchera jsou „svítícími stezkami, po nichž docházejí svatí mužové po dlouhém cvičení velikých zkušeností a po dlouhotrvající meditaci vyššího poznání.“ Pro úplnost podávám kabbalistické definice dotčených stezek moudrostí, jež nazývají se:

1. *Podivuhodný rozum*; první zjasnění rozumu, nejvyšší koruna, světlo umožňující pochopení prapočátku.
2. *Skvělý rozum*; druhé zjasnění rozumu, koruna stvoření, lesk nejvyšší jednoty.
3. *Posvěcený rozum*; základ počátečné moudrosti a víry.
4. *Upevněný rozum*; vyvěrá z nejvyšší koruny; pramen duchovních sil a nádržka výronů vyšších inteligencí.
5. *Základní rozum*; zdroj moudrosti tíhnoucí více než ostatní (stezky) k nejvyšší jednotě.
6. *Rozum rozličných výronů*; v něm zmnožují se výrony, jež nechává proudit do všech toků s ním spojených.
7. *Skrytý rozum*; zjasňuje všechny intelektuální síly, postřehované toliko okem duchovním aneb zrakem, zostřeným náboženským rozjímáním.
8. *Dokonalý rozum*; pramen všech pramenů, vyvěrající z nejvznešenějších oblastí prapodstaty.
9. *Čistý rozum*; očišťuje, chrání a pojí numerace (sefiroty).
10. *Zářivý rozum*; zvyšuje lesk nebeských světél; sídlí v sefiře bina a podporuje projevy tvárných principů.
11. *Jiskřivý rozum*; halí vyšší a nižší příčiny; kdo jde touto stezkou, staví se tváří v tvář příčině příčin.
12. *Jasný rozum*; obraz vznešenosti a pramen všech vidění.
13. *Jednotící rozum*; přivádí k poznání pravdy.
14. *Osvěcující rozum*; učitel tajemství a základ svatosti.
15. *Upravující rozum*; odhaluje tajemství bytostí zahalených temnem (t. j. hmotou), o němž se mluví v 38. kap. knihy Jobovy.
16. *Věčný rozum*; propůjčuje osvícenému radosti ráje, radosti z osvětlení.
17. *Citový rozum*; pudí zbožného k víře a uschopňuje ho ku přijetí Ducha svatého.
18. *Vyzařující rozum*; umožňuje, aby moudrý rozuměl tajemstvím a symbolům.
19. *Rozum tajemných účinků* neboli duchovních schopností.
20. *Zálibný rozum*; svým božským vlivem působí blahodárně na člověka.
21. *Volní rozum*; připravuje u člověka projev prapočáteční moudrosti.
22. *Pravý rozum*; souhrn duchovních ctností.
23. *Stálý rozum*; příčina stálosti všech sefirot.
24. *Tvůrčí rozum*; zřídlo podob všech bytostí.
25. *Pokoušející rozum*; pokušení, jímž Bůh zkouší moudrého.
26. *Obnovující rozum*; jím Bůh obnovuje vše, co jest obnoviti.
27. *Smyslový rozum*; zřídlo rozumu a smyslů všeho tvorstva.
28. *Přirozený rozum*; jím všechno v přírodě se dokonává a uceluje.

29. *Ztělesněný rozum*; vytváří těla všech úrovní a podporuje jejich vzrůst.
30. *Souborný rozum*; jeho pomocí činí astrologové svoje závěry a zdokonalují svoji vědu.
31. *Věčný rozum*; řídí pohyb Slunce a Měsíce.
32. *Působivý rozum*; řídí pohyby sedmi planet.

Chtějí-li kabbalisté otázkati se neviditelná na určité tajemství pomocí některé z vyjmenovaných stezek, meditují nejprve o 32 místech I. kapitoly první knihy Mojžíšovy, pojednávajících o cestách přirozených věcí. Pak prosí Boha určitými modlitbami upínajícími se ke svatému jménu ELOHIM, aby je osvětlil. Aby účinek modlitby zesílil, vyslovují 42písmenné jméno boží, jehož pravou výslovnost znají toliko zasvěcenci a jež sestává z desíti sefirot; píše se takto:

KeTheR - CHoKMaH - TeBUNaH - GeDULaH - TiFEReTh - GeBURaH - NeCaH - JeSOD - HOD - MaLKUTh.

Dvaatřicátka jako součet desíti sefirot a dvaceti dvou hebrejských písmen hrála v židovském náboženství velmi důležitou úlohu, Tak v hebrejském textu první kapitoly první knihy Mojžíšovy opakuje se slovo Bůh (ELOHIM) dvaatřicetkrát; začáteční písmena pěti, o Adamovi jednajících veršů, mají číselnou hodnotu 32:

$$\begin{aligned} & \text{Zajin} + \text{Alef} + \text{Vav} + \text{Vav} + \text{Vav} + \text{Vav} \\ & 7 + 1 + 6 + 6 + 6 + 6 = 32; \end{aligned}$$

tutéž číselnou hodnotu mají hebrejská začáteční písmena prvních šesti vět o prvním dni stvoření:

$$\begin{aligned} & \text{Beth} + \text{Vav} + \text{Vav} + \text{Vav} + \text{Vav} + \text{Vav} \\ & 2 + 6 + 6 + 6 + 6 + 6 = 32; \end{aligned}$$

knih hebrejského starého zákona je rovněž 32 (pentateuch, 4 knihy prvních proroků, 15 knih pozdějších proroků a 12 knih hagiografů); podle kabbalistického učení vychází z mozku 32 párů nervových provazců. Podobných dokladů jest celá řada.

Jah Jahve Cebaoth čili Bůh vojenských zástupů, t. j. vojska andělů a hvězd. Jah jest první polovice slova Jahve a slouží ku zesílení pojmu Boha, Jahve jest původní výslovností čtyřpísmenného jména božího יהוה a odpovídá budoucímu času pomocného časoslova havah (aramejsky) = hajah = býti.

Elohim (mnohočet podst. jména El, Bůh) *chajim*, doslova živoucí bohové; značí sedm sil vyzařujících z boží jednoty, tedy Boha samého, proto s jednobožského hlediska židovského lze překládati slovy „živý Bůh“.

Tři číselné principy, *číslo, počtář a počítané*, upomínají na Aristotelovu metafysiku, dle níž myšlení, myslitel a myšlené jsou v Bohu totožné. „Myšlení“ odpovídá *číslu*, SEFAR, jež značí měřítko délky, obsahu, váhy, pohybu a harmonie veškerých věcí. „Vše je stvořeno a řízeno číslem“, praví kabbala. „Myslitel“ odpovídá *počtáři*, SOFER, který představuje hlas živého Boha, jímž stvořeny byly všechny bytosti. Připomínají nám to slova Genese: „Bůh řekl: Budiž světlo a bylo světlo.“ A konečně „myšlené“ odpovídá *počítanému*, SIPUR, jež značí tvůrčí dílo boží. Nyní dobře pochopíme smysl základní kabbalistické věty: „Myšlenka (počítané, *sipur*) boží jest slovem (počtářem, *sofer*) a toto písmem (číslem, *sefar*) božím.“

Ke kap. I./II.

Deset dokonalých čísel značí deset prvotních elementárních čísel neboli ideových principů, výronů z Absolutna (EN SOF), v určitém smyslu pak deset tvůrčích slov. Desítka byla ve starověku číslem vysoce důležitým, číslem dokonalosti; z prvních desíti čísel vyvěrají všechna ostatní. Pythagorejci uctívali první čtyři čísla, tak zv. *tetraktys* (1, 2, 3, 4) jenom proto, ježto sečtena dávají číslo deset (1 + 2 + 3 + 4 = 10). Vzpomeňme jenom desíti Pythagorových sfér světových (země, protizemě, měsíc, slunce, merkur, venuše, mars, jupiter, saturn, stálice) a desíti Aristotelových kategorií jako základních pojmů veškerého myšlení (podstata, mnohost, jakost, poměr, místo, čas, poloha, stav, činnost, trpnost), a poznáme ihned úzkou souvislost mezi filosofickými myšlenkami těchto dvou velikých myslitelů a esoterními naukami iniciačních středů pevniny asijské.

Dokonalá čísla jsou významem čísla absolutní, tvořící uzavřený celek, ježto slovo בְּלִימָה (*b'lima*) značí dokonalá, absolutní (*en sof*), abstraktní čísla znamenající *něco* a zároveň *nic*. Tato čísla nejsou ničím pro toho, kdo jich skrytého významu nechápe, ale všim tomu, kdo jim rozumí a dovede jimi tvořit, Kde není nic, tam jest ještě Bůh, a čím více přibližujeme se ke hranici „ničeho“, tím blíže jsme Bohu. Toť hieroglyfický význam slova „b'lima“.

Slovo *sefirot*, odvozené od *safar*, počítati, značí doslovně „čísla“; ve smyslu vnitřním, kabbalistickým, jsou sefirot tvůrčí prasyly, odlesky božího světla (פַּרְס, blýštiti, lesknouti se), jimiž byl stvořen svět. Nazývají se: *Kether, chokma, bina, chesed, gebura, tifereth, neca, hod, jesod, malkuth*. Jim odpovídají určitá jména boží, andělů, kosmické oblasti, lidská ústrojí a j. Následující tabulka podává přehled některých souvztažností.

TABULKA SEFIROTSKÝCH VZTAHŮ

Číslo a písmena:	1 א	2 ב	3 ג	4 ד	5 ה	6 ו	7 ז	8 ח	9 ט	10 י
<i>Sefiroty:</i>	Kether (Koruna)	Chokma (Moudrost)	Tebuna (Rozumnost), Bina (Rozum)	Gedula (Velikost), Chesed (Láska)	Gebura (Síla)	Tifereth (Nádhera)	Neca (Vítězství)	Hod (Sláva)	Jesod (Základ)	Malkuth (Říše)
<i>Jména boží:</i>	Ehejeh	Jah	Jahve	El	Elohim Gibor	Eloah	Jahve Cebaoth	Elohim Cebaoth	El Chaj Šadaj	Adonaj
<i>Mystický řád andělů:</i>	Chajjoth ha-qadoš (svatá Zvířata)	Ofanim (Kola)	Erellim (Mocnosti)	Čašmanim (Zářící)	Serafim (Planoucí)	Melakim (Králové)	Elohim (Bohové)	B'ne ha Elohim (synové boží)	Cherubim (Strážci)	Išim (Ohniví)
<i>Orthodoxní:</i>	Serafové	Cherubové	Trůny	Vládcové	Sily	Moci	Knížata	Archan- dělé	Andělé	Blažení
<i>Kosmické oblasti:</i>	Coelum empyreum, Ohnivá nebe	Primum mobile, Prvá pohyblivá sféra	Hvězdné nebe	Saturn ♄ Šabathaj	Jupiter ♃ Cedek	Mars ♂ Ma'adim	Slunce ☉ Šemeš	Venuše ♀ Nogah	Merkur ☿ Kochab	Měsíc ☾ Lebana

V sefirotách počíná metafysické bytí přecházení v metafysické dění, jinými slovy, nastupuje první fáze pochodu, jímž Absolutno jako souhrn prapodstaty, pramyšlenky a pravůle, involvuje z beztvárna ve tvárno. Z pravůle vychází první popud k dění, kterýž podle kosmického plánu, obsaženého v pramyšlence, vyvolává v prapodstatě prvopočáteční chvění. Abychom to dokonale pochopili, bylo by nám probuditi v sobě dřímající schopnost nadsmyslného postřehování neboli intuici. A ježto intuice veliké většiny lidí chybí, mluví zasvěcenci k davům prostorově-časovými obrazy, nebo, jak praví kabbalistický esoterism, odívají božskou myšlenku pozemským šatem. Proto kabbala někdy přímo zosobňuje přírodní zákony a síly, předpokládajíc u žáka takový stupeň esoterního vědění, který ho uschopňuje, aby pochopil určité projevy na úrovni hmotna a jich vnitřní, duchovní základ. Tak dlužno rozuměti zejména sefirotám, o nichž tuto krátce pojednám.

Prvá sefira, která je jaksi souhrnem všech ostatních sefirot a pojítkem mezi jimi a Absolutnem אֵיךְ הוּא, je *kether* כֶּתֶר (koruna). Proto jí staří kabbalisté jako takovou ke druhým sefirotám ani nedružili, vypomáhající si pomocnou sefirotou *da'ath* דַּאָת, jež, mimochodem řečeno, je pojítkem mezi chokmou a binou. Že sefíře kether přičítaly se vlastnosti En-Sofu, vyplývá již z pojmenování, která jí dávali kabbalisté; nazývali jí *Starým, jehož jméno svaté jest, Požehnaným, Bílou hlavou, Nejvyšším světlem, Nejvyšší tajuplnou bytostí* a pod.

Druhou sefirotou, která vzhledem k ensofskému významu ketheru je vlastně první, jest *chokma* חֻכְמָה (moudrost, theoretický rozum). Jí počíná tvůrčí síla se projevovat, jí začíná, jak jsme již dříve řekli, nadsmyslné bytí přecházení v nadsmyslné dění. V písmě staví se na roveň počátku, proto aramejský text první kapitoly Genese zní: „*Be-chukma bra*“ (v moudrosti stvořil) na rozdíl od hebrejského textu: „*Berešith bara*“ (na počátku stvořil). Chokma je tvůrčím Slovem, Logem, jež v sefíře *bina*, inteligenci, dochází sebevědomí. Chokma a bina jako princip mužský a ženský, tvoří s ketherem resp. s pomocnou sefirotou *daath* říši rozumu a nejvyšší část sefirotského člověka, jehož mozek odpovídá chokmě a srdce bině.

Z vyjmenované řady sefirot vyvěrá druhá trojice sefirotská: *Chesed* חֶסֶד nebo *gedula* גְּדוּלָה (velikost, láska, milosrdenství, princip pozitivní, mužský), *gebura* גְּבוּרָה nebo *din*, דִּין (síla, moc, spravedlnost, princip negativní, ženský) a *tifereth* תִּפְאֶרֶת (nádhera, krása) jako pojítko mezi sefirotami *chesed* a *gebura* čili jako vyrovnávací prvek mezi milosrdenstvím a spravedlností. Tyto tři sefiroty tvoří říši volní.

Poslední trojice sefirotská, *neca*, *hod* a *jesod*, představuje tak zv. říši přírodní. *Neca* נְצֻחַי (vítězství) a *hod* הוֹד (sláva) jsou základem, zřídlem, z něhož vyvěrají veškeré síly přírodní, proto kabbalisté nazývají je „*Cebaoth*“ (zástupové). *Jesod* יְסוּד (základ) je opět jednotící sefirotou, v níž docházejí *neca* i *hod* svého nejvyššího projevu a uplatnění. *Neca* (vítězství) odpovídá chokmě (theoretickému rozumu) a *gedule* (expansivní vůli), *hod* (sláva, okázalost) shoduje se pak s binou (praktickým rozumem) a *geburo* (silou).

¹ správně נְצֻחַי – podobná písmena se snadno zamění

Desátá sefira, *malkuth* מַלְכוּת (říše) je konečnou kvintesencí elementárních sil, symbolem sefirotského souladu, výslednicí sefirotské devítky. Jako kether ve vztahu k Absolutnu je úhnmem všech sefirot, k nimž se ani nepočítá, nevidí kabbalisté ani v malkuthu vlastní sefiru, nýbrž toliko prvek je harmonisující. (Viz následující tabulku.)

Ke str. 56/57.

Oblast sefirotská (*'olam acila*) má svoje obdoby i ve světech nižších. Každé sefiře odpovídá na úrovni nižší určitá potence, abychom tak řekli, *podsefira*, takže všechny čtyři světy, nejvyšším (*'olam acila*) počínaje a nejnižším (*'olam ašja*) konče, jsou spojeny jakousi sítí metafysických, silových jednotek, jíž stále proudí síly shora dolů i zdola nahoru. Na všech úrovních nacházíme analogie, proto kabbala praví, že svět hrubohmotný je stvořen podle vzoru světa vyššího, proto Hospodin tvoří člověka podle obrazu a podobenství svého, proto Hermetova *Smaragdová deska* tlumočí světu vysoký okkultní axiom: „Co je nahoře, je jako to, co je dole“, jinými slovy, lidské síly, schopnosti a vlastnosti mají ve vyšších světech svoje obdoby. A právě v tomto prvořadém okkultním axiomu tkví hluboké tajemství síly a moci praktického kabbalisty, jenž, díky oné vzájemnosti všech úrovní, může působiti ze světa dolního na světy horní tím, že vyšle proud mocných impulsů, jež probudí k činnosti silová střediska vyšších oblastí. Takovými impulsy jsou zejména modlitby a magické formulky.

Jak víme, vztahují se sefiroty k určitým jménům božím, sestaveným z písmen hebrejské abecedy. Přes to, že písmena jsou zcela materiální, mají, jsouce výrazem určitých nadmyslných ideí, i určité duchovní vlastnosti. Jsou jaksi prostředníky mezi oblastí hmotnou a duchovní, mezi člověkem a Absolutnem. A právě silou duchovních vlastností jednotlivých písmen a tím i z nich složených božích jmen, proniká vroucí, procítěná modlitba resp. magická formulka, pronášená čistým člověkem, až k nejvyšším úrovním, přitahujíc odtud blahodárné vlivy a sesílajíc je jako požehnání na toho, kým aneb za koho byla pronášena. Toť tak zv. „vyslyšení“ modlitby. Mimořádně velikou moc mají v ohledu tom liturgické modlitby a žehnání, poněvadž bývají odříkávány velmi často a mnoha věřícími, čímž budí se velmi mocné magnetické proudy, a poněvadž byly koncipovány svatými muži, kteří velmi dobře znali sílu a moc hebrejských písmen, hebrejských slovních kombinací a vnitřní vztah mezi jimi a duchovními sférami. A právě jenom v důsledku této tajuplné síly božích jmen bývá i modlitba méně zbožná a vroucí začasť také účinnou a nezřídka realizuje se její obsah ve sféře hmotna měrou netušenou, takže dav domnívá se býti svědkem zázraků.

Myšlenky, slova nebo skutky člověka zbožného pronikají do nejvyšších oblastí duchovna, kdež očištěny a zduchovněny uvolňují síly nadmyslné, jež povzbuzující opět k činnosti obdobné síly na úrovni hmotné, vyvolávají tu ve smyslu vnitřního obsahu oněch počinů jim odpovídající blahodárné účinky. Avšak takovou blahodárnou moc má podle kabbaly toliko modlitba „dokonalá“, t. j. dokonale formulovaná a dokonale odříkávaná, jinak je nebezpečnou a dokonce může poškoditi i modlícího se, i jedině, za něhož se odříkává. Takovou je na př. modlitba, jež byla úmyslně nebo i nevědomě skreslena, pozměněna, z níž byly vypuštěny

určité kardinální věty, aneb taková, již pozměněním dostává se opačného smyslu a tudíž i moci a jež byla odřikávána člověkem hříšným. Je-li modlitba symbolem pokorné prosby o pomoc, je magická formule zřeknutím se prosby a zároveň projevem pevné jistoty, nezlomné víry a moci. Magická formule předpokládá *jistotu* boží ochrany. Praktický kabbalista přitahuje nebeské síly již prostým použitím božích nebo andělských jmen. Magik nedoufá jako ten, kdo pokorně se modlí, nýbrž, dokonale vyzbrojen vyšším věděním a jist svojí mocí, silou božích jmen pouští se odvážně v boj s nepřátelskými mocnostmi jiných světů.

Dvací dvěma základními písmeny vyrozumívá kabbala tvůrčí prvky ve vesmíru. Písmenem jakožto prvkem hmotným, hmatatelným, upoutáváme duchovno, prvek nehmotný, nehmatatelný. Tvořiti slova znamená tvořiti idey. Slova psaná jsou symboly ideí, proto působíme-li pomocí symbolů aneb na symboly, působíme na idey a čistě duchovní podstaty, což je podkladem magického zaklínání. Písmena jakožto tvůrčí (t. j. základní podle Sef. Jec.) prvky jsou spojena s tvůrčími kosmickými silami a jsou i s to, aby je uvolnila na úrovních duchovní, astrální a fyzické. Tak na př. písmena božího jména יהוה IHVH mají ve smyslu energetickém podíl na moci, vyplývající z tohoto atributu (přívlastku) božského principu. Podle kabbaly vyjadřuje každé písmeno hieroglyf, číslo a ideu, jsouc takto působivou silovou jednotkou; proto určité okultní sestavy nebo skupiny hebrejských písmen jsou silovými akčními jednotkami, jichž magicky školená vůle lidská může použití k různým účelům. Takovými okultními sestavami hebrejských písmen jsou na př. tak zv. *jména boží* neboli přívlastky, atributy boží, jak praví kabbala, z nichž každé je v určitém smyslu přírodním zákonem a střediskem působení. Božích jmen je deset:

1.	אדיה	EHEJEH
2.	יה	JAH
3.	יהוה	JAHVE
4.	אל	EL
5.	אלהים גבור ²	ELOHIM GIBOR
6.	אלה ³	ELOAH
7.	יהוה צבאות	JAHVE CEBAOTH
8.	אלהים צבאות	ELOHIM CEBAOTH
9.	שדי	ŠADAJ
10.	אדני	ADONAJ

A ježto veškeré zákony, bytosti a věci v kosmu, tedy i jména boží, jsou úzce spojeny jako buňky v organismu, proto, působíme-li na jeden takový kosmický článek aneb tímto článkem samotným, vzbudíme silový proud odrážející se v celém vesmíru, jako když, působíce na určitou část nějakého organismu, rozkmitáme tento ve všech jeho částech.

Židé připisovali hebrejské abecedě mimořádnou důležitost. To vysvítá již z toho, že odvozovali její původ, jak tradice učí, z hvězd. Tvrdili, že písmo hebrejské je obrazem písma nebeského, psaného na obloze hvězdami. I *Agrippa* sdílí tento názor, neboť ve své *Okultní filosofii* (I. kniha, kap. 74.) mimo jiné praví: „Ze všech písem je písmo hebrejské nejposvátnější, a to právě jak tvarem jednotlivých písmen, tak samohláskovými body a akcenty, takže představuje hmotu, tvar i ducha. U božího trůnu, jímž jest nebe, bylo písmo to nejprve zobrazeno na základě postavení hvězd, neboť hebrejská písmena, jak rabinově praví, jsou utvořena na základě hvězdných podob, jsou plna nebeských tajemství, a to jak co do podoby, tvaru a významu, tak co do čísel jimi representovaných a harmonického spojení.“

I v době novější snažili se dokázat hvězdný původ hebrejské abecedy hebreologové Seyffarth, Winckler, Hommel a zejména Stucken. Tak poslední poukazuje ve svém spisu *Der Ursprung des Alphabets und die Mondstationen* na vztah mezi tak zv. *měsíčními domy*, t. j. určitými skupinkami jasných hvězd podél dráhy měsíční a ekliptiky, a hebrejskými písmeny. A jest opravdu podivuhodnou skutečností, která zároveň poukazuje na jednotu tradice východních národů, že hebrejské měsíční domy shodují se nápadně s měsíčními domy starých Egyptanů, Indů, Peršanů, Arabů a Číňanů. V uspořádání značek postřehujeme jednotný řídicí princip, ukazující na hvězdné nebe. Avšak kabbalista Elifáš Lévi domnívá se, že původ abecedy nelze hledati ve hvězdách, že je to spíše roznícená imaginace, která vidí v jednotlivých skupinách hvězd obrysy hebrejských písmen. Ve svém znamenitém díle „*Dogme et rituel de la haute magie*“ praví v kap. XVII. Rituálu: „V příčině hvězdné abecedy domníváme se, že jest oprávněna jako seskupování oblaků, jež, zdá se, přijímají všechny tvary, jaké jim propůjčuje naše obraznost. Stejně se to má se skupinami hvězd, jako s geomantickými body a s promísením karet v moderní kartomancii. Jest to záminka k magnetisování sama sebe, ba je to i nástroj, jenž je s to, aby ustálil a ohraničil přírodní cíl. Tak kabbalista, zvyklý mystickým hieroglyfům, bude spatřovat ve hvězdách znamení, jež v nich neobjevil prostý pastýř, leč pastýř se svého stanoviště najde kombinace, jež by unikly

² אלהים גבור

³ אלה

kabbalistovi. Venkované spatřují v pásu a meči Oriona hrábě; hebrejský kabbalista uvidí v témže Orionu, když jej posuzuje v celku, všechna tajemství Ezechielova, deset sefirot, uspořádaných v trojici, ústřední trojúhelník, utvořený ze čtyř hvězd, pak čáru ze tří hvězd, tvořící jod, a oba obrazce dohromady, vyjadřující veškerá tajemství berešitu, dále čtyři hvězdy, tvořící kola merkaby a doplňující božský vůz. Sledujeme-li jiný způsob a pořádající jiné ideální čáry, uvidíme tam ׀ gimel, dokonale utvořené a umístěné nad ׀ iod ve velikém převráceném ׀ daleth, což zobrazuje zápas dobra se zlem, končící vítězstvím dobra. Ve skutečnosti ׀ gimel, spočívající na ׀ iod, jest trojitost, vyplývající z jednoty, jest božským projevem Slova, kdežto převrácené ׀ daleth jest trojitost, složená ze zlé dvojnosti, násobené sama sebou. Byla by tedy podoba Oriona s tohoto hledišťe totožna s podobou anděla Michaela, zápasícího s drakem, a objevení se tohoto znamení v takovém tvaru bylo by kabbalistovi předpovědí vítězství a štěstí. – Dlouhé pozorování nebe rozněcuje imaginaci; tehda hvězdy odpovídají našim myšlenkám. Čáry, vedené prvými pozorovateli od hvězdy ku hvězdě, daly prý lidem základní myšlenky geometrie. Podle toho, je-li naše duše vzrušena aneb klidna, zdá se, že hvězdy žhnou hrozbami neb jiskří nadějí. Je tedy nebe zrcadlem lidské duše, a domníváme-li se, že čteme ve hvězdách, čteme jen sami v sobě.“

Je pravda, že Elifaš Lévi vydal zmíněné dílo ve druhé polovici století devatenáctého, že tedy nemohl znáti pozdějších výzkumů na poli tom, kdyby byl však srovnával měsíční domy indické (nakšatra), arabské (manazil) a čínské (siu) s hebrejskými a jim odpovídajícími písmeny, jak to učinil Stucken, byl by snad jinak pohlížel i na Gaffarelovu planisféru, která leccos obsahuje, co učenci později objevili, třeba po jiných cestách a jinými metodami. Zajímavé jest, že i v knize Jobově vztahují se verše kapitol 31., 38., 39. a 40. na hvězdy resp. na měsíční domy a že pořad písmen v hebrejské abecedě souhlasí nápadně s pořadem nebeských domů na hvězdné obloze. Není v tom náhody, neboť vidíme tu přesně vyhraněné sledování železného zákona, nemalou znalost hvězdných konstelací autora knihy Jobovy, kterému již tenkrát byly dobře známy úzké vztahy mezi hebrejskými písmeny a souhvězdími. Předmět ten je pro okkultisty příliš zajímavý a vzhledem k porozumění dalšího vysoce důležitý, než abychom jej přešli pouhou poznámkou, proto zde zcela krátce podáme rozbor dotyčných veršů knihy Jobovy, jako úhelných kamenů starohebrejské kabbalistické doktriny.

א — *Alef* — A. „Jestliže neříkala čeládka má: Ó by nám dal někdo masa (dobytče) toho, nemůžeme se ani najísti.“ Kniha Jobova, kap. 31, 31. Zde vztahuje se „maso“ na prvý měsíční dům אָלֶף *alef* = dobytče, býk, a na hvězdy α, β v Kozorohu; odpovídá dvacátému druhému arabskému měsíčnímu domu *sad al-dabih*, perskému *gau* a čínskému *niou* (leden). Podle orientalisty *Kautzsche* následovala za kapitolou 31. v knize Jobově kapitola 38. Tak zv. řečí Elihuovy (kap. 32.–37.) byly mezi kap. 31. a 38. úmyslně vsunuty proto narážku na druhý měsíční dům (beth) nalézáme až v kap. 38.

ב — *Beth* — B. „Kdo rozměřil ji, víš-li? Anebo kdo vztáhl pravidlo na ni? Na čem podstavkové její upevněny jsou aneb kdo založil úhelný kámen její?“ Kn. Job. 38, 5/6. Je tu zřejmá narážka na druhý měsíční dům בֵּית *beth* – dům (stavění domu) a na hvězdy ε, δ, 3 γ ve Skopci. Odpovídá druhému arabskému měsíčnímu domu *al-butain*, perskému *padevar*, čínskému *vei* (duben).

ג — *Gimel* — G, ד — *Daleth* — D, ה — *Hé* — H. „Aneb kdo zavřel jako dveřmi moře, když vyšlo z života a zjevilo se? Když jsem jemu uložil úsudek svůj, připraviv závory a dveře.“ Kn. Job. 38, 8/10. Oba verše vztahují se ku třetímu, čtvrtému a pátému měsíčnímu domu גִּמֶל *Gimel*, דַּלֶּת *Daleth* a הֵלֶל *Hé*. גִּמֶל *gimel* značí tekuté (moře), ale také dokonané, zhotovené, zrozené הֵלֶל (...když vyšlo z života); Plejady v Býku. Odpovídá třetímu arabskému měsíčnímu domu *al-turájja*, perskému *peš-parviz*, čínskému *mao* (květen). דַּלֶּת *deleth*, dveře (...jako dveřmi moře); Aldebaran v Býku. Odpovídá čtvrtému arabskému měsíčnímu domu *al-dabaran*, perskému *parviz*, čínskému *py* (květen). הֵלֶל *hé*, skulina, závora, hráz, mřížka (...připraviv závory a dveře); hvězdy na hlavě Oriona. Odpovídá pátému měsíčnímu domu arabskému *al-haka*, perskému *paha*, čínskému *tsiou* (červen).

ו — *Vav* — V (U). „Až potud vycházeti budeš a dále nic, tu, pravím, skládati budeš (zastavíš) dutí vlnobití svého.“ Kn. Job. 38, 11. Tento verš naráží na šestý měsíční dům, וָו *vav*, hřeb, hák (předmět ohnutý, zduť); ve verši tom slovo וַיִּשֶׁת *šith* značí položit, zastaviti (...skládati budeš, t. j. zastavíš dutí vlnobití svého); γ, ξ v Blížencích. Odpovídá šestému arabskému měsíčnímu domu *al-hana*, perskému *avesar*, čínskému *tsun* (červen).

⁴ הֵלֶל – opravujeme dle Friedrich Weinreb: *Symbolika biblického jazyka*, Praha 1995, str. 24

⁵ דַּלֶּת

⁶ אָלֶף

ז — *Zajin* — Z. „A aby bezbožným zbraňováno světla jejich a rámě vyvýšené zlámáno bylo.“ Kn. Job 38, 15. Je to zřejmá narážka na sedmý měsíční dům זז *zajin* = zbraň, v přeneseném smyslu pozdvížená ruka (...a rámě vyvýšené zlámáno bylo). – Kastor a Polux v Blížencích. Odpovídá sedmému arabskému měsíčnímu domu *al-dira*, perskému *besn*, čínskému *tsing* (červenec).

ח — *Cheth* — Ch. „Přišel-lis až ku pokladům sněhu? A poklady krupobití viděl-lis?“ Kn. Job. 38, 22. Pisatel myslil tu na osmý měsíční dům חח *cheth* = plot, záseka, obilnice, klenotnice. – Jesle, Asellus severní i jižní v Raku. Odpovídá osmému arabskému měsíčnímu domu *al-natra*, perskému *rakhavad*, čínskému *koui* (červenec).

ט — *Teth* — T. „Kdo vypravovati bude o nebesích moudře a lahvice (hadice podle Lutherova překladu) nebeské kdo nastrojuje, aby svlažená země zase ztuhnouti mohla a hrudy v hromadě se držely?“ Kn. Job. 38, 37/38. Narážka na devátý měsíční dům טט *téth*, had, hadice (...a hadice nebeské kdo nastrojuje). – ξ v Raku a λ ve Lvu. Odpovídá devátému arabskému měsíčnímu domu *al-tarf*, perskému *taraha*, čínskému (přibližně) *lieou* (srpen).

י — *Jod* — I. „Honíš-li ty lvu loupež a hltavost lvícat naplňuješ-li?“ Kn. Job. 38, 39. Narážka na desátý měsíční dům יי, יז *jod*, ruka, též moc příslušející králi, tedy moc královskou, symbolisovanou zde lvem; tento měsíční dům nalézá se také ve Lvu (hvězdy ζ, γ, η, α ve Lvu). Odpovídá desátému arabskému měsíčnímu domu *al-gabha*, perskému *avra*, čínskému (přibližně) *sing* (srpen).

כ — *Kaf* — K. „Kdo připravuje krkavci pokrm jeho, když mladí jeho k Bohu silnému volají a toulají se sem i tam pro nedostatek pokrmu.“ Kn. Job. 38, 41. Narážka na jedenáctý měsíční dům ככ *kaf*, dlaň, ale také pohár, měsidlo, což je jeho základní význam. Pod sou-⁷

⁷ A zde v půli slova kniha končí. Poslední strana nebyla vysázena, jak o tom svědčí Nakonečný: *Novodobý český hermetismus*, Praha 1995; str. 126.